Do anh Võ Phi Hùng.Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

XE TĂNG THIẾT-GIÁP XUẤT HIỆN Ở THỦ-ĐÔ

NĂM THỨ TƯ ☆ SỐ 455 ☆ GIÁ 2đ. ☆ THỨ SÁU 31-1-1964

THỜI LUẬN

THÔNG-TIN BÌNH-LUẬN và KIẾN-THIẾT

Chủ nhiệm kiêm Chủ bút NGHIÊM-XUÂN-THIỆN | TÒA SOẠN: 29, Tự-do, Thủ-đô SAIGON Giây nói: 20.678 | Tổng thư Ký: NGUYỄN-TỪ-BÍCH

BUỔI HỌP CÔNG KHAI CỦA HỘI ĐỒNG NHÂN SĨ CHIỀU 29-1

V.N. NỢ 22 TỶ BẠC

NHƯNG CÓ 175 TRIỆU MỸ KIM NGOẠI TỆ

● *Hai vị Bộ-trưởng tài-chánh kinh-tế và ông Thống đốc Ngân hàng luân phiên trả lời các câu hỏi của Hội-Đồng Nhân-Sĩ*

của P. V: HOÀNG-ANH

SAIGON.— Hồi 16 giờ chiều hôm 29-1-64, Hội đồng Nhân sĩ đã họp công khai tại hội trường Diên Hồng. Hai vị bộ trưởng Chánh và Kinh Tế cùng ông Thống đốc Ngân hàng cũng đến để trả lời những câu hỏi của các Nhân sĩ.

Hồi 16 giờ 30 chiều 29 vừa qua, ông William Farson, Phó Chủ tịch Liên đoàn Báo giới Quốc tế cùng phu nhân đã đến Saigon. Hình trên: Ông William Farson và phu nhân. (ảnh L.B)

Sau khi ông chủ tịch hội đồng tuyên bố khai mạc, giáo sư Nguyễn Văn Hách, chủ tịch ủy ban kinh tế và tài chánh đứng lên đặt hơn hai câu cau lưu cho cô bà vị đại diện chính quyền. Trước nhất ông Bộ trưởng tài chánh trả lời về tình hình thu thu trong năm 1963. Theo ông nếu tính cho đến ngày 31-12-1963 thì chưa có con số rõ rệt nhưng nếu tính đến ngày 30-11-63 thì con số ước chừng là 23 tỷ 144 triệu, và thu được 18 tỷ 768 triệu, tức là khiếm hụt 4 tỷ 376 triệu. Đến ngày 30 tháng 12 thì số thu dự bị hụt là 5 tỷ 560 triệu. Do đó mà nếu tính đến ngày 31-12-63 chắc sẽ thiếu hụt với bản dự án ngân sách 1963 thì số thu dự bị hụt là 5 tỷ 560 triệu. Do đó mà nếu tính đến ngày 31-12-63 chắc sẽ thiếu hụt

Xem tiếp 2 trang 4

Phó Chủ Tịch LIÊN ĐOÀN KÝ GIẢ Quốc tế tới Saigon

SAIGON.— Hồi 1 giờ 30 sáng 30-1-64, William Farson, phó chủ tịch nghiệp đoàn báo giới Hoa Kỳ (American Newspaper Guild) và phó chủ tịch Liên đoàn ký giả quốc tế (International Federation of Journalist) đã tới Saigon tiếp chuyện phái cơ

Xem tiếp 7 trang 4

THEO ÔNG MAC NAMARA TÌNH HÌNH Ở VIỆT-NAM ĐÃ ĐƯỢC CẢI THIỆN

SỰ SỐNG CÒN CỦA V.N.C.H. rất quan trọng ĐỐI VỚI NỀN AN NINH CỦA ĐÔNG-NAM-Á

☆ Không có việc cử người thay thế tướng Harkins ở Việt-Nam.

HOA THỊNH ĐỐN.— Ông Bộ trưởng Quốc phòng Hoa Kỳ McNamara cảm thấy rằng VNCH đang đạt được những thành quả càng ngày càng tăng trong cuộc chiến đấu chống du kích quân V.C tại miền đồng bằng do Cộng sản kiểm soát.

Trong cuộc họp báo ngày 28 tháng Giêng ông MacNamara nói: «Tôi lấy làm phấn khởi về những tiến bộ của hai tuần lễ qua», và ông thêm rằng «đã có sự cải thiện rất rõ rệt» về tình hình ở nơi đó.

Ông Mac Namara cho rằng sở dĩ có sự cải thiện này là nhờ ở cố «sắp đặt thay thế những trung trách» của các tướng lãnh và những người

Xem tiếp 12 trang 4

CÓ CHUYỆN GÌ LẠ? ĐỀ PHÒNG ĐẢO CHÁNH hay những cuộc biểu tình CỦA DÂN CHÚNG?

SAIGON.— Sáng 30-1-64, dân chúng Thủ đô rất bàng hoàng khi nhận thấy tại nhiều địa điểm ở Saigon và vùng phụ cận, đều biết là vàng Võ Tánh Phú nhân chung quanh Bộ Tổng tham mưu quân đội V.N. (Trần Hưng Đạo) nhiều xe sáng, chiến xa xuất hiện với súng đồng binh sĩ.

Các binh sĩ này bố trí cùng với thiết giáp xa tại các ngã tư đường như tại ngã tư Phú Nhuận, đường Võ Tánh tới Bộ Tổng Tham Mưu, dọc theo con đường Công Lý.

Đảo chánh?

Dân chúng hoang mang tự hỏi phải chăng đây là những biện pháp an ninh để đề phòng một cuộc đảo chánh hay những cuộc biểu tình của dân chúng?

Xem tiếp 13 trang 4

Tại trung tâm cải huấn Tân hiệp Biên Hòa 425 chính phạm đã được H.Đ.Q.N.C.M. cho phong tích nhân dịp Tết Nguyên đán Giáp thìn trong số 2428 người trong toàn quốc.

Hình trên: Đại úy Quan đốc Trương văn Tỷ đang nói chuyện với các người sắp được phong thích. (ảnh L.B Vinh)

Phóng Thích 467 Chánh trị phạm Ở PHÚ LỢI VÀ BÌNH DƯƠNG

BÌNH-DƯƠNG.— (Q.B) Sáng

Xem tiếp 11 trang 4

Tin GIỜ CHÓT

VÀO 15 GIỜ CHIỀU 30-1 CHỦ TỊCH H.Đ.Q.N.C.M.

T.T. Dương-văn-Minh SẼ TUYÊN BỐ về biến cố xảy ra sáng nay?

SAIGON.— Cho tới trưa ngày 30-1 vẫn chưa có tin gì xác nhận về những biến cố đã xảy ra tại Thủ Đô. Theo nguồn tin ngoại quốc, dành dì dường như có sự bất đồng ý kiến trong nội bộ Hội Đồng Quân Nhân Cách mạng.

Có nhiều tin loan ra để làm hoang mang dư luận nên chúng tôi đề đặt chưa tiện công bố.

Theo các giới thạo tin thì Trung Tướng Dương văn Minh sẽ có lời tuyên bố trên đài phát thanh Saigon hồi 15 giờ ngày hôm nay (lúc bảo chúng tôi đã lên khuôn).

CHIẾN HẠM TRUNG CỘNG TẤN CÔNG MÃ TỔ

PHÁN-LỰC CỘNG NGA

HẠ MỘT PHI CƠ MỸ

★ CHẠM SÚNG DỮ DỘI GIỮA 3 PHE LÀO.

☆ ĐỨC GIÁO HOÀNG TRIỆU TẬP HỘI NGHỊ CÁC HỒNG Y.

● TRUNG HOA Q.G TẠM ĐÓNG CỬA TÒA ĐẠI SỨ TẠI BA-LE.

ĐÔNG KINH (AFP).— Chưa thử tre, có tin loan báo rằng Trung Hoa Quốc gia vừa đóng cửa tòa đại sứ ở Ba Le, đã là sau khi Pháp và Trung cộng đã tuyết giao ngoại giao.

Tình hình ở Bắc Kinh

BẮC KINH (Reuter).— Hôm nay, trong các giới ngoại giao ở Bắc Kinh có vẻ sốn sao khi thấy những mâu thuẫn hiện ra trong kế thông cảo Pháp và Trung Cộng về việc thiết lập liên lạc ngoại giao và trao đổi đại sứ giữa hai nước.

Theo các quan sát viên ngoại giao ở Bắc Kinh, tuyên ngôn của bộ ngoại giao Trung cộng là một cách gián tiếp để tỏ cho Pháp biết rằng việc thiết lập bang giao giữa

Xem tiếp 9 trang 4

CÁC QUYẾT ĐỊNH CỦA HAI BỘ KINH TẾ VÀ TÀI CHÁNH

Không bỏ thuế lợi tức và tổng-hợp lợi-tức 1963

CHO BẠN HÀNG Ở 36 CHỢ ĐÔ THÀNH

■ Cấm nhập cảng kem đánh giày, dầu đánh bóng đồ mộc và tẩy mực.

SAIGON.— (T.O.) Trong số báo trước đây, chúng tôi có loan tin bạn hàng 36 chợ Đô thành đạo đạt nguyện vọng lên Tổng Trưởng Bộ Tài Chánh để xin miễn thuế Lợi Tức và Tổng hợp Lợi Tức cho mấy gian hàng từ 60 đến 80 ngàn đồng cho các niên khóa 1959-60, 1960-61 1959-58 và 1963-64.

Nay chủ tịch N. Đ. buôn bán tạp phẩm 36 chợ Đô thành vừa tiếp nhận v: thơ số 7-63. BTC/TVITT của

Xem tiếp 0 trang 4

BỘ NỘI-VỤ ÁN ĐỊNH TẠM THỜI

CÁC ĐIỀU-KIỆN HOẠT-ĐỘNG CỦA CÁC ĐẢNG PHÁI CHÁNH-TRỊ

SAIGON (VTX).— Bộ Nội Vụ vừa ra thông cáo nguyên văn như sau về hoạt động của các Đảng phái chính trị:

Từ sau ngày Cách mạng 1-11-63, Chánh phủ vẫn cho áp dụng Dụ số 10 ngày 6-8-50 lá vì trong giai đoạn chuyển tiếp nước tránh những hỗn loạn có thể xảy ra làm phương hại tới an ninh trật tự chung của Quốc gia.

Đến nay, tình hình đã tạm ổn định và để đáp ứng với sự đòi hỏi của tất cả mọi tầng lớp nhân dân mong muốn có dịp tham gia các hoạt động chính trị, đẩy mạnh phong trào toàn dân diệt Cộng và xây dựng Dân chủ mau thắng lợi, Chánh phủ đã đang nghiên cứu soạn thảo gấp rút một qui chế ấn định về tổ chức và hoạt động của các Đảng phái chánh

Xem tiếp 4 trang 4

TIN TÒA ÁN Sáng qua Ô. ĐOÀN T. CÒN

Cựu Hội-trưởng hội Tịnh độ C.S. ra biện lý cuộc, nhưng

Ông Đoàn trung Còn

SAIGON.— Như tin đã loan, sáng ngày đáo chánh 1-11-63, nhà

Xem tiếp 8 trang 4

TIN-TỨC THỂ THAO

T.T.M. PHẢI LẤM VẤT VẢ MỚI THẮNG ĐƯỢC V.N.T.T. 2-0

■ Quang Trung huế Không Quân 0-0.

★ Hội Goldklub sẽ đến Saigon với 4 nhà du đất và 17 cầu thủ.

Ra quân lần thứ hai, T.T.M lại thắng, nhưng lần này vẫn đích mãn qua không đạt ngang thao tăng được như lần gồm 0.16-buất trong ngày đầu.

Đối thủ là Việt Nam Thương Tín, tối thứ Tư vừa qua quả là một cực xương khó nuốt của đích thủ mùa rồi. T.T.M. ra sức dàn áp những đã gặp phải một sức chống trả mạnh

Xem tiếp 3 trang 4

EM TRAI CỦA TRẦN LÊ XUÂN Tr.v.Khiêm Tuyệt thực

Rồi lại xin đi nhà thương

Xem tiếp 13 trang 4

CỰU TRUNG TƯỚNG Cao Đài Ng.th.Phương

Hị Thương Binh đời nhà

SAIGON.— Vào hồi 5g10 chiều 27-1-64, ông Thừa phái lại Trần

Xem tiếp 5 trang 4

XÃ-LUẬN

THƯ VIỆN QUỐC GIA

Sinh-viên và học-sinh là những người thường hay lui tới Thư-Viện Quốc-Gia, ở đường Gia-Long, cạnh tỵ Hiền-Bình và kế cửa Bộ Quốc Phòng.

Lý do là nơi đây có đầy đủ sách vở để học hỏi hay để tham khảo.

Nhiều thanh-niên, vì gia-đình chật chội, không có phòng riêng để đọc sách, nên tới Thư-Viện để được yên tĩnh làm việc.

Cũng có người lớn, qua thời kỳ cấp sách tới nhà trường rồi, nhưng muốn học hỏi thêm, đã dùng những thì giờ nhàn rỗi để đọc sách ở Thư Viện.

Ngoài sự thuận tiện vì có sự yên tĩnh, có quạt trần, ở thư viện còn có đầy đủ sách vở mà một tư nhân không thể có được.

Do đó ThưV-iện quốc-gia là nơi lai vãng của những người hiếu học, của những tri-thức tương lai và hiện tại. Ích lợi của nó đối với Quốc-Gia đáng làm cho chúng ta chú ý.

Có một điều mà những người hay đến thư-viện đọc sách phải bận khoản làmé chật hẹp quá. Cả Thư-Viện chỉ chứa được chừng một trăm người. Thế mà hàng ngày có tới vài ba trăm người tới Thư-viện. Có khi người tới đông quá không đủ chỗ đứng, chứ đừng nói chỗ ngồi nữa.

Hồi Chánh Phủ Ngô-đình-Diệm còn tại chức, đã có một khoảng ngân sách được dự định để xây cất thêm phòng đọc sách ở trên miếng đất nằm sau Đại-Học Văn Khoa bây giờ. Số tiền dự tính có tới vài triệu.

Nhưng đây mới là dự-tính thôi. Chưa thấy có một dự án nào đã thi hành công việc cả, mặc dầu công quỹ đã dự bị số tiền cần thiết.

Ngày nay, người ta cũng không biết số tiền ấy ở vào khoản nào trong ngân quỹ. Vì thế mà công việc chưa thể tiến hành được.

Nhưng trong khi đó, những sinh-viên, những học sinh, những công-chức và tư-nhân hiếu học vẫn phải chen chúc nhau trong một khung cảnh chật hẹp của những phòng cũ kính của Thư-viện Quốc-gia.

Ba mươi năm về trước có lẽ những phòng này làm trọn nhiệm vụ của nó. Lúc đó sự học chưa được phổ-

(Xem tiếp trang 4)

VỤ VINATEXCO HÒA GIẢI TRỞ LẠI

CAI THẦU BẾN TÀU LẠI GÂY ĐỒ MAU?

■ 500 công nhân ngư phủ Mũi Né sẽ đình công?

SAIGON.— N.D.C.N.T. và Liên thuận đã gởi đơn lên Trung tướng Chủ tịch HĐQNCM để cáo tên: Cai thầu tàu chạy đã đồng tướng Chủ tịch HĐQNCM để cáo tên: Cai thầu tàu chạy đã đồng đánh bạ anh trang N.D. đến đối trọng thương thương, vào ngày 22-2-64.

— Mới đây vào lúc 12 giờ khuya 27-1-64, anh Nguyễn văn Xích, phụ hầm gạo cũng bị tên Ba Hập Cai

Xem tiếp 6 trang 4

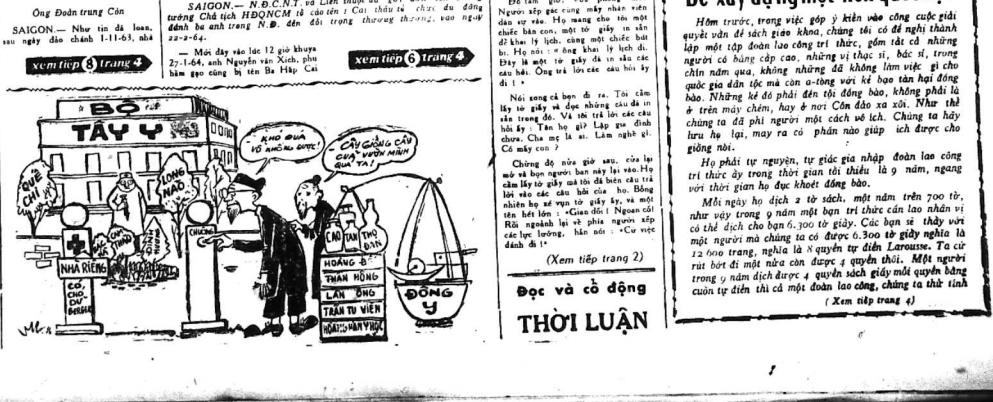

TÔI BỊ BẮT CÓC

(Tiếp theo)

Bài của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

Một tiếng sấm làm tôi ngửng chân lại và ngoảnh mặt về phía cửa. Người sếp gác (có lẽ là một Trung vị) đi vào để lấy biết ra. Anh ta nhìn tôi một lúc rồi «trong một dân số 12 triệu, ông chắc biết sang thăm một người hay bắt một người, thì có nghĩa là gì!»

Tôi cười và nói: «Tôi biết làm chứ! Sao ông lại nói với tôi điều ấy?»

Anh ta không trả lời, ngay ngoay đi ra và đóng sầm cửa lại.

Đêm ấy tôi ngủ bất ngon, vì một qua.

Sáng sau tôi giậy sớm, đi bách bộ trong phòng.

Đến tam giờ, cửa phòng mở. Người sếp gác cùng mấy nhân viên dân sự vào. Họ mang cho tôi một chiếc bàn con, một tờ giấy in sẵn để khai lý lịch, cùng một chiếc bút bi. Họ nói: «ông khai lý lịch đi. Đây là một tờ giấy đã in sẵn các câu hỏi. Ông trả lời các câu hỏi ấy đi!»

Nói xong cả bọn đi ra. Tôi cầm lấy tờ giấy và đọc những câu đã in sẵn trong đó. Và tôi trả lời các câu hỏi ấy. Tên họ gì? Lập gia đình chưa. Cha mẹ là ai. Làm nghề gì. Có mấy con?

Chừng độ nửa giờ sau, cửa lại mở và bọn người ban nãy lại vào. Họ cầm lấy tờ giấy mà tôi đã biên câu trả lời vào các câu hỏi của họ. Bỗng nhiên họ xé vụn tờ giấy ấy, và một tên hét lớn: «Gian dối! Ngoan cố! Rồi ngoảnh lại về phía người sếp các lực lượng, hăn nói: «Cứ việc đánh đi!»

(Xem tiếp trang 2)

GIỚI CUỐN BỐN PHƯƠNG

Đề xây dựng một nền quốc học

Hơm trước, trong việc góp ý kiến vào công cuộc giải quyết vấn đề sách giáo khoa, chúng tôi có đề nghị thành lập một tập đoàn lao công trí thức, gồm tất cả những người có bằng cấp cao, những vị thạc sĩ, bác sĩ, trong chín năm qua, không những để không làm việc gì cho quốc gia dân tộc mà còn ở-lông với kẻ hạo tàn hại đồng bào. Những kẻ đó phải đền tội đồng bào, không phải là ở trên máy chém, hay ở nơi Côn đảo xa xôi. Như thế chúng ta đã phi người một cách vô lích. Chúng ta hãy lưu họ lại, may ra có phần nào giúp ích được cho giống nòi.

Họ phải tự nguyện, tự giác gia nhập đoàn lao công trí thức ấy trong thời gian tối thiểu là 9 năm, ngang với thời gian họ đục khoét đồng bào.

*Mỗi ngày họ dịch 2 từ sách, một năm trên 700 từ, như vậy trong 9 năm một bạn trí thức cần lao nhân vì có thể dịch cho bạn 6.300 từ giấy. Các bạn sẽ thấy với một người mà chúng ta có được 6.300 từ giấy nghĩa là 12 600 trang, nghĩa là ở quyển từ điển Larousse. Ta cứ

LẦU MI-HƯƠNG

(1)

nguyên tác của Nam Cung Bá-Ngọc — Văn THI dịch

5.— Số-thì-Pháp trên thu Dương Chân, vì quá bất địch chúng, buồn lo thua trận phải dâm dầu xuống sông tự tử.

Thế là phương Nam tan vỡ. Quân Mãn Thanh ồ ạt kéo qua sông. Hoàng đế và triều thần và xuất bôn, trong thành trở nên nhộn loạn.

Tuy quân của Dự Vương nhà Mãn Thanh chiếm Nam kinh mà quân thì thành đã bị thành trở hết. Lý Hương Quân ở trong cung ra, bốt hoảng chạy theo đám đông ra ngoài. Nàng chẳng phân vân chạy biết chạy ngã nào, đành cứ nhắm mắt theo sau mọi người. Trong lúc bối rối, may sau lại gặp Trịnh Thiên Nương — một đánh kỹ thành nam kinh — là người hớn nhận bạn chạy về phía cửa Tràng Bản nơi đó tức là nhà kỹ viện của bà.

Trịnh Thiên Nương cùng bị trong đông vô cùng lâm khác kỹ. Bà ấy nàng đang đêm, lại bị một phát kinh hãn mất vía, thất tá chạy lẫn trong đám đông người nhốn nháo, vì vậy mà bệnh tim thời trở nên nguy kịch, càng ngã xuống đất mê man bất tỉnh. Lý Hương Quân sợ quá, vội quỳ xuống đỡ dậy. Bỗng một đám đông lũ tràn chạy đến, xô nàng ngã chết xuống, miệng vẫn kêu: • Nó đến rồi! • Nó đến tức là quân Mãn Thanh.

Hương Quân vốn là đây, trong lúc kinh hoàng thất thố, chưa biết tính cách nào, đã bị đám đông xô hòa đi. Trịnh Thiên Nương vẫn nằm mê man trên đất, nhưng lúa nay còn ai nghĩ tới nữa, thế là càng bị hỗ tới.

Hương Quân bị lăn sống người xô đi, cứ hướng về phía cửa Tràng Bản mà chạy.

Trông thì đó, ở khắp nơi nơi, chỗ thì bị đốt, chỗ thì tan tác phá, khiến cho tình hình trong thành đã rối lụ càng thêm rối lụ...

... mới tới được cửa Tràng Bản, bên sông Tin Hoài, nhưng tóa kỹ viện lớn nay đã bị ngọn thành biến lửa, cả ngôi lầu Mỹ Hương của nàng cũng bị chìm trong cái biển lửa.

Hương Quân đã kiệt lực, mắt trông đám lửa ngút trời, mà không biết làm cách gì được. Nàng ngồi bệt xuống cửa Tràng bản, nhưng chẳng lại đi tôi khác, thành ra bại người đông hai ngã, mắt cũng hướng về phía tòa kỹ viện cũ, ánh lửa chập chờn, lấp loáng lan khắp mặt sông Tân Hoài.

Có lẽ cũng do số mệnh an bài, nên hai người, vì đi hai lối, mà không gặp được nhau. Một lát sau, Hầu triều Tôn đời khỏi đám cháy, chạy trốn.

Lý Hương Quân vẫn ngồi trước khoảng không, nhìn ngôi lầu Mỹ Hương của mình đang dần dần hóa thành tro bụi.

Mãi tới chiều tối, Hương Quân tính cứ gặp một con nữ tỳ ở Hoàc Thụy lâu ngày trước, nàng bèn cùng với nó dời khỏi cửa Tràng Bản.

Trải qua một ngày hỗn loạn, thành Nam kinh giờ đây lại chìm vào trạng thái hư không. Quân đội tuy chưa vào thành, nhưng cảo thị của quân đội Mãn Thanh thì đã dán nhan nhản khắp nơi, chỗ nào cũng có.

Hương Quân được con nữ tỳ đưa vào nhà mỗi người ở phía ngoài cửa Thái bình tam trú, để tìm chỗ yên thân, và lần lần dò hỏi tin tức người quen.

Sáng hôm sau binh mã Mãn Thanh tiến vào thành Nam kinh.

(Còn nữa)

Bài của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

(TIẾP THEO TRANG 1)

Thế là họ trói chặt tôi lại, đặt tôi ngồi xổm ở trên mặt đất, rồi lấy một thanh gỗ đánh vào người tôi. Kẻ đánh tôi là một tên thấp lùn, mặt mũi dữ dội, da đen sạm. Hắn vừa đánh vừa nói: «Đánh cho chết rồi vứt bỏ xác ra đồng xuống!»

Sau đó người xếp gác lấy giấy bước chất bài ngôn tay cái tôi lại. Rồi hắn chương mặt những gì đó vào giữa những sợi giấy và hắn đóng miếng gỗ ấy xuống trên sợi giấy lại. Sợi giấy bị xoắn, nên lúc xiết chặt lấy hai ngón tay cái tôi. Máu ở nơi ngón tay bị ứ lại và làm cho hai ngón tay cái sưng to, trên và đỏ như hai quả nho. Sau khi đã xiết giấy thật chặt rồi, hắn cùng các đồng lõa bỏ phòng tôi, đi ra và khóa cửa lại. Tôi nhìn hai ngón tay cái tôi. Máu nó xâm dần, từ màu đỏ biến dần sang màu tím, và đổi thành màu tím xẫm gần như đen. Sau đó máu bắt đầu rỉm rỉm ở những mông tay. Tôi thấy hai ngón tay cái tôi buốt như có kim châm...

Độ 15 phút sau, cánh cửa lại mở, bọn lính gác lại rầm rộ kéo nhau vào. Người xếp nhìn hai ngón tay tôi, và thấy máu đang chảy thành từng giọt qua những sống tay. Hắn vội gọi ra vẻ đắc chí, rồi nói: • Thế là đã rồi. Anh em cởi trói ra!»

Họ cởi trói ra, và thêu giây buộc hai ngón tay tôi. Tôi như cái được giảm nặng. Tôi lão đảo đứng giậy, hai ngón tay buốt thấu đến tận xương.

Người xếp gác nói: • Bây giờ ông có chịu khai rõ lý lịch không?»

Tôi trả lời: • Tôi khai tôi còn gì nữa!»

— Khai thế không được. Phải khai rõ từ nhỏ đến lớn đã học qua những trường nào, và đã làm gì!

— Sao không nói rõ, mà chỉ đưa cho tôi tờ giấy có in sẵn những câu hỏi. Tôi đã trả lời các câu hỏi còn gì nữa!»

— • Thôi bây giờ, ông ngồi xuống kia mà khai rõ lý lịch đi. Nhớ khai đã học qua những trường nào. Đã làm việc ở đâu. Đã hoạt động chánh trị thế nào!»

— • Tôi còn đâu tay làm không viết được!»

— • Thái râng viết đi. Nghỉ một chút, khai đau ngay mà»

Tôi đợi một lát nữa cảm được bớt đi khai nhức điều mà chúng đã muốn tôi khai. Thật ra khai cũng bằng thừa, vì chúng đã biết rõ lý lịch của tôi rồi. Chúng chỉ vẽ truyện ra để có cớ đánh đập tôi mà thôi.

Chúng nói giở sau tôi khai song. Bọn họ lại vào phòng lấy giấy tôi đã khai đề mang ra, rồi lại đóng cửa lại.

Trong khi khai, tôi đã nhân dịp có giấy bút, viết một bức thư ngắn đại ý nói tôi là Nghiêm xuân Thiện, bị mật vụ bắt giam ở một nhà riêng ở Hóa Ao. (Người lính công an đã nói dối tôi rằng nơi giam tôi là Hóa Ao. Thật ra sau này, khi tôi được tự do, tôi đã khám phá ra rằng nơi đó là Phú Lâm). Ai bắt được thư này xin đem lại nhà Cụ Hồ nhựt Tân ở 256 đường Triệu Đà Chợ Lớn.

Khi tôi viết thư này, tôi nghĩ rằng không có hy vọng gì đưa tin về cho thân nhân bằng hữu. Chỉ cho một tin hy vọng rất mong manh, mong manh đến nỗi có thể coi là điên đó. Ấy là viết một thư ngắn, bước vào một vật gì nâng (tôi nghĩ đến những chiếc đanh cong quơ rồi vứt đây phòng) rồi nếm qua cửa sổ. May ra có ai nhặt được và đem lại cho cụ Hồ nhựt Tân chăng. Tôi nghĩ đến Cụ Hồ nhựt Tân, vì nhà cụ ở lân gần nơi tôi bị giam hơn cả, lại nhà cụ tiện hơn, hai đồng nhà tôi cũng có quen biết, vì chân chân Mật vụ lúc đó đương đi xét xem có ai hay lại thăm gia đình tôi không, và lại để làm gì thông tin, tên lạc... Cơn mệt nhẹ nên là cụ đã có tuổi, không hoạt động gì về chánh trị nữa cả, nên bọn Nhu Diện không nghi ngờ và đề xét.

Thơ đã tôi viết xong, lấy bỏ ngay vào trong nếp vải của ghế bố. Cũng may mà tôi đem vậy, vì khi tên xếp gác vào lấy chứng giấy tờ tôi đã khai, hắn bảo tôi cởi quần áo ra để cho người giặt, nếu tôi bỏ thư ấy vào trong túi quần, chắc chắn là không đến được hàn.

(Còn nữa)

Vấn đề mãi dâm trong LỊCH SỬ LOÀI NGƯỜI

Biên khảo của THANH CÁC

(Tiếp theo)

Không có một lời thề chết, hòa bọn hay bắt cứ một quả cảm đáng gia cảo có thể làm người con gái sa vào tay ngoại nhân một lần thứ hai. Đó là nguyên tắc mà thiếu nguyên tắc này chỉ kiện nghiêm đối với những phụ nữ đẹp đẽ, duyên dáng hoặc có một thân hình bông gợi, còn đối với những phụ nữ xấu thì không thành vấn đề, họ bắt cần luật lệ và chỉ ở lại để làm chồng nào hay chồng ấy, có người ở đề đến 3, 4 năm. Phong tục này ở Công la Đồi chiếu với các phong tục của dân V.N. là về việc thờ Thần hoàng. Thường chỉ nghe nói về việc thờ thần ăn trộm, thần ăn mày, thần gặp phân, chứ chưa nghe nói đến thần Đạo đi. Tại các làng thờ thần ăn trộm thì vào dịp đầu xuân, dân làng cùng lễ linh đình và điền tả những công việc đào ngách khuất vách. Con dân làng thì mỗi một trang đình thì phải lần lượt chịu, nhau đi ăn trộm một thời gian ở các lũng khác. Có như vậy thì mới tỏ lòng kính trọng thần hoàng và mới được thần hoàng phù hộ cho cả làng được thịnh vượng. Đối với các thần ăn mày, gặp phân... thì cũng tương tự. Nếu so sánh như vậy thì ta thấy cũng đề hiểu vấn đề hơn tại Babylone khi đó có các phụ nữ đều phải làm đi trong đời mình ít nhất là một lần.

Nhưng các nhà triết học và sử học Âu châu không nghĩ như vậy khi tìm nguyên nhân sâu xa việc phụ nữ Babylonen bán rẻ trinh tiết một cách vô luân nhất cho người ngoại quốc.

Thực ra không phải chỉ một mình phụ nữ ở Babylone làm như vậy mà rất cả các dân tộc của Tiểu Á Tế Á sùng bái động như khoa vì no cung thờ một thần Mylitta. Người ta gán cho việc thông dâm linh thiêng nay là nguồn gốc là sự tín ngưỡng của các dân Á châu và ta cả những cái gì thuộc về cung cấp thời ấy cũng phải hiến dâng cho thần thánh, như khóc sự ở một cái nhà miễu công phá nông biếng đu là cùng có bên, trước khi ăn gạo mới của một mùa lúa năng phải cúng (thần nông) gọi là cơm • cơm mới» và cũng do đó trinh tiết của phụ nữ cũng phải dành cho Nữ thần Ái tình. Nhưng người ta đã cần hỏi là, tại sao một động tay, có tính cách thương lòng lại đem giành cho người ngoại quốc? Nên nhớ rằng, các người ngoại quốc được thông hàn chính thức để đến cho tiền của trinh nữ đã hiến đang trinh tiết cho họ.!

Người ta cũng viện lý do sự không trong sạch của huyết khi tìm năng trinh bị phá vỡ khi các năng thiếu nữ này bị phá trinh lần đầu. Nhưng lý do này không đúng vững vì người ta còn phải cắt tự sự chịu trách nhiệm phá trinh những người người đàn bà sang trọng, đã các Sumerat trong miếu xách • cuộc du hành Ân độ • của ông có kể tăng vua xứ Cahcut đã phải cho tu sĩ viếng của mình 500 đồng tiền vàng để phá trinh các hoàng thậu giam ông ta.

(Xem tiếp trang 3)

Y-HỌC THƯỜNG THỨC

B.S. ĐOÀN MẬU phụ trách

Ô. Huỳnh văn N... Lê Lợi Cần Thơ

Ông kê không rõ nên không biết mắt ông bị chứng bịnh gì. Đã sao mắt ông bị chứng bịnh gì. Đã sao ông cần đi điều trị gấp ở một B.S Chuyên Khoa mắt hoặc tại B.V. Bình Dân Khu Nhân Khoa Saigon (không mất tiền).

Trả lời Ông Bảng T. L Tôn-Thất-Thiệp Phú Thọ

1) Bịnh trị là do các tính mạch ở hậu môn bị giãn ra và sưng lên. Máu đứng lại trong các tính mạch đó làm cho đó ở hậu môn bị sưng táy, đó tướt, trầy trụa, đôi khi chảy máu và luôn luôn làm nhức nhối khó chịu.

Vì vậy nếu ông thấy đại tiện được bằng cách sống hơi thì cũng không có gì là lạ vì có một lối trị bịnh trĩ bằng cách ngâm bàn tọa luôn phiên trong nước nóng 40° trong 15' và trong nước lạnh như thế ngày ba bốn lần.

Cách này giúp sự tuần hoàn trong các tính mạch ở hậu môn được dễ dàng. Như vậy người bịnh bớt đau đớn và sẽ đại tiện được.

2) Nếu không đại tiện được, ông nên dùng thuốc chống táo bón chẳng hạn Bolax tiện hơn là phương pháp ông đang áp dụng.

3) Bịnh trĩ có thể là hậu quả của chứng táo bón nhưng ngược lại trĩ cũng có thể làm cho người bịnh bị bón.

4) Có uống Eculeol và thoa Preparation M.

5) Có thể dùng Opovc inogène 200 giọt một ngày.

6) Bịnh trĩ không hết được vì những thuốc đó, chỉ dịu bớt thôi.

7) Nên dán B.S. để chích thuốc làm cho tính mạch cùng lại, hoặc cắt bỏ những trĩ đó.

KHỎI LO TIỀN MẤT TẬT MANG

Qui Ông Bà bị bịnh mắt đã chữa nhiều nơi không hết, xin mời đến:

Nhà thuốc NHÂN HÒA ĐƯỜNG

60|8 (chợ Hanoi) Ấp Hàng Dầu, đường Lê-văn-Duyệt nối đài gần ngã ba ông Tạ.

— Chuyên chữa các bịnh con mắt, những mộng mắt hột, mắt cườm, quang gà, viễn thị, cận thị v.v... Trên 30 năm kinh nghiệm đã cứu khỏi nhiều người mắt bịnh nơi y có được nhiều giấy khen tặng.

Ý DÂN

AI PHẢI CHỊU TRÁCH NHIỆM VỀ

sinh mệnh dân chúng trong vụ dịch tả

Nước ta là một nước mà nông dân chiếm đa số, rất thuần phác, nên mỗi khi có một bệnh thuộc loại thời khí, thì đã cho là tại trời

Nhưng đã có tưới thì cũng có tạ. Nếu ta phòng ngừa trước, tai họa tránh được nếu không được hết, cũng được một phần lớn.

Vậy bộ y tế đặt ra để chăm lo cho sức khỏe của dân để phòng ngừa bệnh hoạn.

Thế mà bệnh dịch tả đã hoành hành, làm thiệt mất số người, làm tổ hại 1 phần kinh tế quốc gia, vì mỗi khi có bệnh dịch, các hàng ăn, hàng giải khát đều bị kiểm soát, hay bị cấm để phòng ngừa. Các hàng đó phần đông của dân nghèo làm kế sinh nhai độ nhật nhiều kẻ vì thế thành thất nghiệp. Thế hỏi sao Bộ Y Tế đã phòng ngừa bệnh dịch tả nay lúc nào? (Nay đã có thuốc trừ tả do Viện Pasteur của Pháp đề lại). Sự lan tràn của bệnh dịch này vào V.N. là do sự bất cẩn của bộ mà ra. Bắc chỉ ở Thủ đô đã cho ta biết bệnh tả mấy tháng trước đã có ở Hồng kong, Cam bốt, Thái lan thế mà bộ đã thì bộ Y tế đã xử ra để lo là, không lập ngay vòng đai kiểm soát, để những người ở những xứ kể trên, hoặc bằng đường hàng không, hoặc bằng đường bể tới, tự nhiên đã đem theo vi trùng, và làm cho bệnh dịch tả này lan tràn vào xứ ta. Các tệ hại nhất là không cho dân chúng tiêm trừ ngay, làm đến lúc bệnh phát rồi mới tiêm trừ thì đã muộn. Phòng ngừa bệnh còn hơn trị bệnh.

Vớn tính cách xây dựng, muốn biết sự bất cẩn, gây ra tai hại lớn lao chết người, ta có tìm hiểu xem nguyên nhân nào để đưa tới? Dân chúng đã một số đông ở trên chỗ bùn lầy nước đọng, thiếu vệ sinh, dễ mắc bịnh dịch tả có phải ở đây mà ra đâu. Chỗ nào chỉ là nơi nương tựa để bệnh bành trướng mà thôi. Nhưng nếu bộ y tế đã phòng ngừa ngăn chặn chỉ dẫn và phổ biến cho dân chúng phương pháp để phòng thì đâu đến nỗi có bệnh nay. Sự chỉ dẫn này không kịp thời vì quá muộn.

Khi Đại trừ được hàng kẻ trên và cái tổ những cơ cấu cần thiết của quống hành chính trong bộ thì sự phòng ngừa các bệnh dịch, tưởng chánh của bộ chậm. Tuy chuyên môn của bộ không thiếu, có cả phòng gọi là • y học phòng chống • Đã có như thế mà còn xảy ra thế thì cả một sự mất mát đã có lỗi cho guồng bánh chánh thì hơi bất công. Vậy trách nhiệm về sự tai họa kể trên là sự vắn tắt bộ Y tế thiếu sót đã gây ra, (vì bất cứ ở bộ nào, rồi khi có thay đổi trong ghế Bộ Trưởng hay Tổng trưởng, lại có sự thay đổi trong nhân viên người cũ đi, người mới tới, có sự bỡ ngỡ và lùng túng trong một thời gian).

Những kẻ nay hiểu tính hay vô ý đã làm hại dân và, tiếp tay cho dịch để dịch để tuyên truyền. Ở trong guồng máy chính bộ đem tài nghề bộ người trên, áp bức kẻ dưới cũng để lấy địa vị mình để làm mưa làm gió, cho những—thân, thuộc không chuyên môn, vô tài vào những chỗ của các chuyên viên.

Vì cảm đâu của bộ cần để ý trừ cái họa của nội bộ trước. Muốn trừ những gì bùng xem xét ngay những kẻ không phải là nhà chuyên môn, bốn năm là thay Bộ trưởng vẫn đông vai «cận thần» trong những thói trước (như thời ông Bộ trưởng Trần đình Đỡ) đã so vết (như vụ gây vốt Đỡ?) sinh oai, tác phúc, mà việc của họ đáng lẽ là phải nhắc nhở cho vị bộ trưởng, công việc làm trước, đáng lẽ làm phải làm cũng không phải là khó, và bộ y tế mới được dân chúng tin nhiệm.

Đứng để cho dân có ý nghĩ sầu về Bộ y tế mà họ gọi là ý người dân tệ.

Nóng lạnh, cảm cúm, đau nhức

ANTIGRIPPAUX

VITAMINE B1

BÚA BỔ ĐẦU NGƯỜI

NHÃN HIỆU CHỨNG TÒA

CÓ BÁN TẠI NHÀ THUỐC TÂY

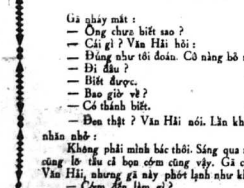

Tiểu thuyết trinh thám

phóng tác của ĐẠI PHONG

SỐ 8

CHƯƠNG III

Văn Hải

Gã giảy mắt:

— Ông chưa biết sao?

— Cái gì? Văn Hải hỏi:

— Đúng như tôi đoán. Cô nàng bỏ nhà đi từ sáng qua.

— Đi đâu?

— Biết được.

— Bao giờ về?

— Có thành biết.

— Đen thật? Văn Hải nói. Lần khác lại vậy gã ma cô nhân nhớ:

Không phải mình bắc thôi. Sáng qua một gã lịch sự hơn cũng lo tìm cô bạn cớm cũng vậy. Gã chánh chủ quan sát Văn Hải, nhưng gã này phớt lạnh như không để ý. Gã hỏi:

— Cớm đến làm gì?

Gã ma cô cúi đầu thì thầm:

— Có nhiều chuyện ... lạ lắm.

Gã kể chuyện ám sát rồi bọn cớm lại vâng thẩm vấn gã ra sao. Gã hoàn toàn bắt mãn khi Văn Hải không buồn để ý nghe nhất là khi Văn Hải ngắt lời gã bằng cách cáo lui lẻ lẳng.

Văn Hải quay đi một lát rồi trở lại. Chỉ vài phút gã đã mở được cửa vào nhà một cách dễ dàng không một tiếng động. Gã đảo mắt nhìn quanh cái tổ quỷ uyên ương này thật đầy đủ tiện nghi ấm áp.

Văn Hải lục lại kỹ từng gầm ghế, dưới nệm, gối và không để sót một tý gì không xem xét. Gã chợt ngừng lên vách thấy một máy vi âm nhỏ xíu treo trên rèm cửa. Gã mãi suy nghĩ chợt một tiếng quát vang sau lưng.

— Biết ngay! Cha nội!

Quay lại gã thấy ngay mũi súng đen ngòm lăm lăm trong tay tên ma cô, miệng toe toét ra vẻ khoái chí.

Văn Hải đành trống lảng.

— Cậu đặt máy vi âm phải không?

Phải! Cách đặt khá đẩy chứ. Nhất là tôi không phải là chuyên viên.

Văn Hải cười trừ:

— Tôi ngồi được chứ?

— Đứng yên! Tôi muốn nói với cha vài câu — gã cười tinh quái — Tôi thấy bỗ vừa ra đầu phố rồi bỗ quay lại.

— Chú có tin gì bán không? Văn Hải hỏi.

— Sao ông biết?

— Văn Hải chỉ máy vi âm và nói:

— Thôi đi bỗ. Làm gì đến nỗi tôi bửi đem đặt máy vi âm để nghe lóm những tiếng động phát ra khi Siu Lan đu dưỡng với khách.

Tên ma cô lắc, miệng vẫn tươi cười:

Tôi không thuộc loại đó. Vậy ông muốn tin gì?

Văn Hải đã bắt đầu hiểu gã ma cô cần gì.

— Tôi chỉ cần nghe chuyện Siu Lan tỉ tê trong đêm qua.

Gã lừa gật. Khẩu súng trong tay hắn bắt đầu lỏng lẻo hồ chỉa xuống đất. Gã đang do dự tính toán.

Nhanh như chớp Văn Hải nhảy tới bẻ tay cầm súng hai gã vật lộn và chỉ giây phút với một thế judo Văn Hải đã cho địch thủ đo ván.

Gã đứng dậy phủi, quần áo, lảo đảo tựa lưng vào tường thở hổn hển:

— Tôi không ngờ ... Tôi tưởng ông là công chức hạ ông đẩy thủ đoạn sắt nhân. Đ ... m...

Gã gài bụng cám tức nhưng sợ sệt nhìn Văn Hải.

— Tên chủ là gì?

— Kim Út.

— Ngồi xuống.

Văn Hải hai tay chống nạnh:

— Chú cần bán tin và ta cần mua.

Gã ma cô an tâm khi nghe chuyện mua bán, gã gài đầu cười cầu tài:

— Biết mà. Ông biết đều lắm. Không chắc mình ông biết câu chuyện tôi nghe lóm đêm hôm qua mà thôi đâu.

— Tôi sẵn sàng trả anh 1.000 R.iels.

Kim Út tiếp tục gài đầu cười tiếc:

— Tôi ưa làm ăp phe. Tôi ghét những món thủ lao nhỏ.

— Ăp phe gì?

Hỏi câu nầy Văn Hải đã biết chắc tên ma cô đốn mạt này không phải hạng chỉ đi m « chuyên nghiệp » mà chỉ là hạng chuyên làm « Sáng Lo » (1).

— Siu Lan là cốc vàng, Kim Út kể. Nó tiếp toàn khách sộp. Tôi đâm nầy ý đặt máy vi âm để thu tiếng nói những anh để cụ trong lúc hành lạc.

— Con bé biết không?

Đùa giai nó đâu chịu. Tôi bán bằng lại cho các lão 35: Bọn nầy thành toàn sòng phẳng.

Tôi lấy giá phải chăng có khi cho nợ, trả dần làm nhiều kỳ.

Văn Hải chăm thuốc và ngắt lời gã ma cô:

— Tao cần mua câu chuyện hôm qua với giá phải chăng Bao nhiêu?

— Hai yen ries

Văn Hải lặng người trong giây phút làm gã ma cô tưởng bở nhưng gã xịu ngay khi nghe Văn Hải mắng:

— Ngu như chó! Đã ra cớ mà không biết phận có quê càng đừng khóc con ơi! Tao chỉ trả mấy 1000 riels là ùng.

Tên ma cô hết cười. Mặt hắn xịu xuống:

— Có giỏi cứ đọa! Đây tìm khách sộp hơn Văn Hải bắt đầu tức. Gã không muốn kéo dài cuộc bàn cãi với tên và sau vài phút kỳ kèo họ đồng ý với giá 5000 riels.

Văn Hải lấy cuốn chi phiếu nhưng Kim Út đã trả tiền mặt.

— Tao đi ly và về liền. Mầy đi lấy cuốn bằng ngay lại đây cho khỏi mất thì giờ. Tao không chờ được nữa.

— Yên chỉ!

— Đừng bỏng trốn! Chú đã tiền mặt vận rồi. Càng gì trò lưu manh lại càng chết sớm.

— Đừng lớn tiếng làm gì?

Gã ma cô nhăn nhở nói — việc đi điểm ấy ...

Văn Hải mỉm cười vỗ vai Kim Út:

— Chú nên đóng cửa ngõ cho kỹ. Coi chừng ...

Nói rồi gã ra để tên ma cô một mình lâm hồi hộp Văn Hải lên xe. Gã tài xế xem bảo sau tay lái. Gã bảo đưa tới một ngân hàng. Gã tài xế trước khi mở máy ngoái lại nói:

— Có chiếc xe cứ theo mình hoài.

— Kệ nó. Chắc gã nào ghen đấy. Nói rồi Văn Hải vào ngân hàng để lấy tiền.

(1) Chantage : Bên riếu người khác.

(Còn nữa)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

QUỐC CỘNG HUYẾT LỆ SỬ

LƯU THIẾU KỲ THẲNG TAY QUẬT NGÃ TRƯỢNG MỘ ĐÀO

Tác giả TRỪNG THANH

(Tiếp theo)

Cuộc thám xét này hoàn toàn bắt chước lối Stalinc.— Thậm chí cả lối bước tội cùng được Liên xô hóa. Trong lúc thẩm tội, Lâm Phong chỉ trích Trương mộ Đào thuộc « hạng đại lý cho chủ nghĩa đế quốc » đã chịu sự sai khiến của một nhà văn người Mỹ ở Thượng hải là Frank Glass. Thơ Lâm phong thì nhà văn người Mỹ này là bạn Tống gia hiệu cho số chịu trách-nhiệm ở Viễn đông, lúc ấy đương đàm nhiệm chức « liên lạc-viên giữa phái Trotskys và cơ quan Đặc vụ Nhật bản ». Dưới sự chỉ huy trực tiếp của Flank Glass, cả Trịnh tôn Hưng thuộc phái tả trotskyste trong đảng Trung cộng, đã từng mưu-toan phá hoại quân đội Trung cộng.

Lối bước tội ấy được hết như sự tích trong Thiên Phương Dạ đàm, vậy mà cũng được Mạc tư Khoa khen lên nơi như một sự thành công lớn lao trong việc Trung cộng phản lại bọn trotsky. Việc ấy đã khiến cho mối quan hệ giữa Mạc tư Khoa với Diên an trở lại không khít hơn.

THỜI KỲ ĐẦU TIÊN CỦA CUỘC KHÁNG CHIẾN CHỐNG CỘ LIÊN SÔ VIỆN TRỢ

Trên mặt phương diện khác,— thì cuộc đàm phán giữa Mạc tư Khoa với Nam kinh đã dẫn đến sự thất-vọng của Mạc tư Khoa. Liên xô đã bằng lòng viện trợ nhiều cho Nam kinh,— mặt quan hệ giữa hai bên Liên xô với Quốc Cộng đã dần dần mật, cho nên những cuộc nghị luận về tổ chức chuyên tuyến Thống nhất chống Nhật càng sôi nổi hăng hái lên.

Nhưng cho đến khi biết cố Lư cầu kiều bùng nổ lên rồi, mà hai bên Quốc cộng vẫn chưa thành hợp được một hiệp định cụ thể về chuyên tuyến thống nhất chống Nhật, nghĩa là cho tới sau ngày mồng bảy tháng bảy 1932 hai bên vẫn chưa thảo xong được một hiệp định hợp tác. Mối quan hệ giữa Quốc và Cộng, nếu yếu là do ở mối quan hệ giữa Nam kinh với Mạc tư Khoa quyết định. Giữa lúc cuộc đàm phán Trung Tô thôi được nhiều tiến triển thuận lợi, thì thái độ của Tưởng giới Thạch đối với Trung Cộng đã thay đổi. Thông tấn viên Sự (tức là tháng thứ ba) sau cuộc kháng chiến bùng lên) thì đều ước Trung Tô được ký kết, các loại viện trợ về quân sự của Liên xô được cấp tốc gửi cho quân đội ba Tướng, và đã là cuộc viện trợ duy nhất từ người tới mà Trung Hoa đã nhận được trong thời kỳ Lực lượng viện trợ này, trên tinh thần, cũng chẳng kém gì giá trị về vật chất. Họ tưởng coi sự viện trợ này rất có giá trị, bởi vì nếu Liên xô có kế tiếp viện trợ cho lối kỳ, thì thái độ bọ Tưởng đối với Trung cộng cũng tự nhiên lần đến hòa ra mềm dẻo.

Còn vì phía Trung cộng bọ Mao,— đối với việc thành lập Chuyên tuyến thống nhất chống Nhật — thì họ đã có mưu kế lập thành từ trước rồi : Liên ngay bên sau ngày kết kiều ước Trung Tô, Trung cộng đã chính thức kêu gọi Nam kinh thành lập Chiến tuyến thống nhất. Ngoài mặt thì Trung cộng hết sức ủng hộ mọi hành động chống Nhật của bọ Tưởng và còn tôn bọ Tưởng lên làm vị tối cao Nguyên suý kháng chiến của Trung quốc,— nhưng về thực tế, Trung cộng vẫn giữ gìn nguyên tính cách độc lập của « Hồng quân » và tính cách một « Chính phủ biên khu » độc lập để rồi nhân cơ hội mà vươn thế lực của Cộng sản đăng ở Trung quốc

(Còn nữa)

TÌNH Không phai

Số 14 — *Truyện dài tình cảm của* SĨ TRUNG

Mà càng uống nước biển họ càng đến gần cái chết. Tâm le lưỡi lắc đầu :

— Mẹ ơi ! ghê quá ! Lâm nghề ở trên bờ rồi có bị tai nạn mình cũng còn xoay trở được. Chứ đi sông, đi bể rủi tàu mà gặp nạn thì mình cho biết kêu cứu với ai ? Có chết thì mình cũng mất xác. Vợ con, gia đình biết đâu mà tìm mà kiếm để chôn cất.

Thanh cười khúc khích, hếc nhìn Tâm khiêu khích lại nói :

— Chú nói vậy chớ lâm nghề lái xe như chú, nói đại mà nghe, lỡ xe lọt xuống hố sâu, xác thân mình cùng tan nát, mất tích. Ai biết mình đâu mà mà kiếm ? Đi xe hơi bị tai thì một là chết ngắc hai là sống ... mang tật suốt đời.

Tâm rùng mình nói :

— Ý ! Cô nói nghe mà kết lạnh xương sống. Lái xe như tôi, lúc bình thường không thấy sợ gì hết, nhưng hễ cô nói thêm đôi tai nạn đụng xe, lật xe, tôi cớ gật mình lo sợ luôn hề.

— Nhưng chú lái xe Hồng thập tự thì sợ gì. Chú đi tìm tai nạn để cứu cấp người ta thì chẳng lẽ tai nạn lại đi tìm chú hay sao ? Xe bông thập mà bị tai nạn chắc buồn cười lắm phải không chú Tâm ?

Tâm cười ngất :

— Cô nói đúng đó. Lúc lắc đau tay bánh chạy hết tốc lực để kịp cứu người, tôi nghĩ thầm trong bụng : nếu lỡ mình bị lật xe hay đụng xe mang thương tích thì không biết ai cứu mình đây ? Mình đến cứu người mà để người khác cứu lại mình chắc thiên hạ cười đến lể bụng mất !

Thanh cết bước ra khỏi bàn giấy cết tiếng rủ Tâm :

— Tôi với chú đến thăm bọ đi. Từ trưa tới giờ tôi lại vẫn nhà không biết bệnh thế bọ ra làm sao. Nhất là người nằm phòng lạnh.

Hai người đi song song bên nhau theo hành lang thẳng xuống cầu thang cuối cùng. Vừa xô cửa bước vào phòng, Thanh hỏi ngay người nữ y tá đang chích thuốc khêu cho Quang, trong bụng nghĩ thầm cho sống sót.

— Chị Liên ơi ! Họ đã khỏe nhiều chưa chị ?

Liên gật đầu, khẽ đáp :

— Khoẻ nhiều lắm. Nhờ uống sữa từ trưa tới. Nhưng họ chưa nói năng gì được hết.

Thanh đến gần rờ tay trán Quang. Gương mặt Quang đen chảy như than. Từng đường nứt trăng trắng rịn chảy nước vàng. Mồi chăng nó lớn, nức nở trông đến sợ. Mỹ nhân cảnh Quang. Chẳng tên se sẽ. Mặt mũi của chàng trong phòng lên, đôi mắt sưng húp. Hai bàn tay của chàng co quắp lại vì đã níu chặt vào giây phao trong suốt mấy ngày đêm liền. Hình dáng của Mỹ biến đổi trông rất thảm thương.

Thanh hỏi bên tai Liên :

— Còn người nằm trong phòng lạnh thế nào ? Liệu có sống được không ?

Liên lắc đầu tỏ vẻ tuyệt vọng. Tâm nấy giờ đứng im lặng dưới chân Mỹ. Nét mặt anh ta nhân nhó như cảm thông sự đau khổc của nạn nhân. Anh ta đặt nghĩ với Thanh :

— Cô nên vào phòng lạnh liếc xem bệnh tình của người kia như thế nào. Mình nên sắn sóc tận tình bấn ta kẻo lỡ người bạn !

Thanh nhìn Liên như dò ý. Liên khẽ gật đầu rồi ra hiệu cho Thanh và Tâm ra ngoài trước cho mình. Nàng thoa lên mặt Quang thêm một lớp « promatte » nữa rồi bước theo hai người bạn, Ba người theo hành lang vắng vẻ, sáng mờ mờ qua phòng lạnh. Vừa tới trước cửa phòng, họ thấy mặt người nữ y tá trong lách mình đi ra. Thanh chận lại khẽ hỏi :

— Sao ? người ấy khoẻ lại chưa ?

Người nọ lắc đầu đáp gọn :

— Không ? Chết rồi ? Tôi lấm cho bác sĩ hay.

Cả ba người : Thanh, Liên, Tâm đồng kêu lên một tiếng « ồ » kinh ngạc. Họ trố mắt nhìn theo bóng người nữ y tá đoàn thoát trong hành lang. Tiếng đến của nàng kêu « lách tách » vang vang giữa cảnh vắng lặng rợn người.

Liên và Thanh đẩy cửa bước vào phòng lạnh. Tâm không dám vào, anh khoanh tay đứng bên ngoài nhìn chừng vào bông tối đây bao trùm khoảng trống phía ngoài các dãy nhà của bệnh viện. Tiếng cửa phòng khua lách cách. Tâm tai mắt giựt mình nhìn lại. Thanh và Liên lách mình bước ra. Thanh se sẽ gật đầu đáp lời Tâm hỏi về kết sầu số ấy. Tâm thở dài buồng ra mot cầu buồn thảm :

— Tội nghiệp ! Gia đình, vợ con biết đâu mà tìm, mà chôn cất !

Thanh, Liên cúi đầu. Trông gương mặt mỗi người hàn rõ các buồn. Lâm nghề y tá, tay bọ đã từng hàng bao các vết thương kinh thêm nhất, mắt họ đã từng nhìn thấy bao nhiêu cái chết thương tâm nhất. Nhưng họ lại cảm thấy buồn thảm thêm thứ cái chết có độc của người thủy tinh vô danh. Cái người cùng làng lẽ bước trên lên Đô trong hành lang im vắng, không ai nói với ai một lời nào.

Họ vừa lên đến cửa phòng của Quang và Mỹ thì thấy y người đang bương bả từ đầu hành lang đi tới. Lê Công và Thủy đi hai bên một nữ công nhân bệnh viện, hướng về phía Thanh, Liên và Tâm. Đến nơi, người nữ công nhân liền nói với Thanh :

— Tôi có đến phòng trực mà không thấy cô nên tôi đã ông và bà đây đến thăm phòng của mấy người đàm tân.

(CÒN NỮA)

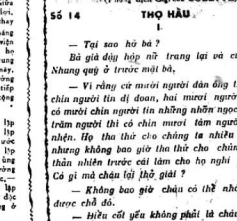

BÉ NHUNG

(Phỏng dịch Gigi của COLETTE)

Số 14

THỌ HẦU

I

— Tại sao hở bà ?

Bà giả đáp hộp nữ trang lại và cứ để Nhung quỳ ở trước mặt bà,

— Vì rằng cứ mười người đàn ông thì có chín người tin dị đoan, hai mươi người thì có mười chín người tin những năng ngọc sáu, trăm người thì có chín mươi tám người sợ nhện. Họ tha thứ cho chàng ta nhiều thứ. nhưng không bao giờ tha thứ cho chàng ta thân nhiên trước con nhện cho họ nghi ngờ! Có gì mà chẩu lại thế giải ?

— Không bao giờ chẩu có thể nhớ hết được chỗ đó.

— Hiểu cái yếu không phải là chuyện nhỏ nhưng mà là bà phải biết.

— Bà ơi, đã bảy năm phòng bằng không trước thạch (1) là cái gì?

— Bao giờ chẩu cũng dưa re một cái lai vụ, Nhưng mà trời ơi ! ai đã giảng chẩu những từ ngữ như vậy.

— Bằng kể những quả biểu trong những cuộc đại hội tế đàng trên bảo chỉ, bà ơ.

— Học hay dậy. Rồi sau chẩu có thể luôn luôn đọc ở đầu những thứ tăng việt không nên cho và cũng không nên nhận...

Vừa nói, bà vừa lấy một mảng lụa nhỏ chăm vào khuôn mặt trẻ trung ngang với mặt bà. Bà nâng chiếc mỏi nẻ lên và kiểm soát nước men rằng không có vết.

— Hãm rằng đẹp, chẩu ơ. Với những chiếc răng như thế này, bà có thể ăn đứt được cả người Sài thành và Ngoại kiều. Thực ra bà đã nuôi được một nguồn lạm ninh. Chẩu có cái gì thế nữ. Một cái mun ở. Không được có mun gần nữa. Con chẩu kia nữa. Chẩu tự bói một chấm đen à. Chẩu chả nên có và cũng chẳ nên bói nào một chấm đen. Bà sẽ cho chẩu cái thứ nước lạm co đa một của bà dùng Không nên ăn một thứ thịt nào khác ngoài thịt Jambon chín. Chẩu không đánh phấn à.

— Bà mong như thế lắm. Chẩu đi tiểu đến chưa. Hả hả bà xem nào. Và lại lúc nầy cũng chả biết rõ được vì chẩu vừa mới ăn...

Bà để tay lên bụng chẩu.

— Chẩu phải chú ý tới những điều bà bảo: Chẩu có thể làm cho người ta ưng ý. Chẩu có một cái mũi nhỏ không thể chẩu được, một cái miệng chẳng ra kiểu gì cả, những gò má thì tạm gọi là đẹp được.

Nhưng rồi :

— Ồ ! bà !

— . . . Nhưng nếu chẩu không hoàn toàn con mắt nầy, những lông mi nầy, những hàm răng nầy, những mỏ lác nầy. Con vẽ đàng người . . . .

Bà uống dòi bàn tay, ám tâu cả Bé và mỉm cười:

— Một sự mơ thành hình... Mà có nhiều triển vọng, thật chát chẽ. Đừng ăn nhiều hành dào nhé ăn nhiều nó nàng ngực ra. À, vậy. Chẩu nhớ nhắc bà giảng chẩu biết lựa chọn Sỉ gì nhờ Nhưng mỏ thật to mất đến nửa đầu lòng mi chạm vào lông mày.

— Tại sao a.

Cô bé bị một cái tai lại nhe trên mà

— Bởi vì bà không làm cái gì không có lý do. Nếu đã để tâm đến chẩu thì bà phải để tâm đến đủ mọi thứ. Khi một người đàn bà bết rõ sở thích của người đàn ông, kể cả sỉ gỏ, mà khi người đàn ông biết rõ sở thích của người đàn bà họ có đủ tức lượng để đối phó với nhau.

Nhưng kết luận một cách đi đâm.

— Và họ đánh nhau à?

— Sao bà lại đánh nhau.

Bà bảo nhìn Nhung một cách kinh-ngạc

— A, nhất định không phải là chẩu đã sáng chế ra được chiếc gương ba mặt. Lại đây nhà Tâm lý học. Bà bà biết mấy chỉ chẩu đã ở cho Lan-phương ở hàng Trống. Trong khi bà Bích Huế người biết trên bàn giấy nhỏ, đã hỏa Nhung hết thấy hương thơm của gian p'ưng , San sác cần thận. Cô bé soát lại không một tư-g gì nhưng đã đạc rất quen thuộc mà em không rõ mấy, nào trên tủ sách tượng thần ai tinh giương cung đương chỉ giờ, nào hai bức tranh tinh tứ nào một chiếc giương hình trăn, nào một cái chân bằng đa sóc nào chuỗi trăng nhỏ đã thanh và những tập thanh kinh trên chiếc bàn ở đầu giường. Hai cây đèn Trung hoa mầu đỏ sẫm, hoan hỉ trên bức trướng màu sam sam.

— Thôi chẩu về. Bà sẽ gọi chẩu sau. Chẩu bảo thằng Kim Thoa đưa cho chiếc bánh ngọt cầm về. Nhẻ nhẹc chẩu đừng làm sổ tức ra. Và chẩu phải biết bà sẽ trông theo chẩu đi đấy nhẻ. Nếu ca bước đi nhẹ liều tinh nên tạc đan hay có kẻo lẻ chân mà đi, thì giờ hôn cô.

(CÒN NỮA)

(1) Không tước thạch : một thứ đá xanh như màu hanh biếc của con công, nên gọi là không tước thạch.

(2) Mongik : người nhà quê Nga la Tư,

Nạn đi điêm...

(Tiếp theo trang 2)

Nếu ta sẽ phân gánh vác lấy công việc khó khăn này thì chắc chắn là huyết chảy ra khi mang trinh bị phá vỡ lần đầu tiên không phải là vật ở ở. Và lại ta con nhớ là cái đàn tộc Ấn Độ hay Tiêu Á Tế Á đã đúng những Phallus, những Pisque, những Lingam bằng gỗ để phá vỡ sừ sừ mạc. Vậy thì phong tục ba giáng giải theo các nhà triết học và sử học Âu Châu không đa. Tuy nhiên còn có người giải thích rằng, vì đi các thứ vật bằng trình cho người nhân vì vân đề tiêu, các thiếu nữ chỉ ban trinh cho người nhân mà thôi, nhất định là các ngoại nhân, phần nhiều là những phù thương sống ở các bà già chỉ biết một cách riêng cái khi mua trinh tiết của các thiếu nữ. Người ta vẫn ra các phong tục ở một số bộ lạc về cuộc lễ động phòng như tại Lydie có bộ lạc Nasamous, theo lịn kể của Hérodote thì trong lễ động phòng hoa chúc, tân gái nhân thêu tiếp tất cả những người khách. Những khách khêu đều có tăng phần vật mà họ mang đi từ nhà. Vậy thì sự buôn bán trinh tiết đã đem lại nhiều lợi nhuận cho nhà bà mẫu đang kể mà vì nghiệp bọ không có gì đề mang về nhà chồng.

Tôn vô vô các thân. Vệ nữ Á châu, ta thấy rằng các thân Mylitta, Mithra... không chỉ là nữ thần trong phái bảo vệ ái tình nhập nhu. Như thần Bạch mã của Trung Hoa. Những gì thần thánh vẫn là cái bạn không còn là nơi để nam nữ giao hợp với nhau để sinh nam nữ trở thành những nơi để đến cầu nguyện cho Những lý vật không còn là những thần chính.

Sự bán điểm của các trinh nữ chỉ là những phụ giúp đầu của sự mãi dâm của phụ nữ nói chung. Và sự mãi dâm thì Mylitta & Babylone trở thành quá chặt hẹp đối với các tín đồ của nó thân, nên đến trường đã phải nhường cho những nơi lân cận tại các khu vùng đó, các bụi cây, vườn cỏ, bờ nước v.v... Những phụ nữ đã bán trinh nên đến đó để thỏa mãn sức thịt được bảo vệ hoàn toàn đối với các ông chồng và các nghiêm khắc.

Sự thông thông lưng sự đối bại nhanh chóng của phong tục từ Babylone: nó thành phố vững lớn gồm mấy triệu người. Tại đây sự đối trụy đã lên tới mức độ không thể tưởng tượng Quanto Carce đã nói là cái thành phố lớn nhất của từ Assyrie kỳ như sau :

« Không nơi một đến tộc nào lại sẽ xa xỉ, đã đi bước hơn, và đồng thời cũng không có kỷ thuật nào tên kỹ hơn những các nghệ thuật hoan lạc, ka ái ở đây. Các bậc cha mẹ lấy làm đau xót khi thấy con gái của họ bán trinh tiết để lấy tiền, chứng như các ông chồng đã bán sở sử vợ của họ đi lấm những chuyện tối hại. Những người Babylo nói rằng đến trong sự vô trụy của chả hoan lạc.

(Còn nữa)

TIÊU TRIẾT

THẦN NGŨ THÔNG

KIM Y DIỆU dịch

Dị Sử Thị Ràng

Ngũ Thông với Thanh oa thần (tây Kim khê, tỉnh Giang tây) có đôi bên Thanh oa thần, tực là con chau chàng, rất tình ưng. Tương truyền, Thanh oa thần vốn là con thứ của Ngũ thông, lúc phải tu đến đăng lẻ) mà hoặc người ta lấy đến, đến nốt mặc tính hoang mà chẳng ai dám tỉ tăng nói đến nữa lời.

Như Vạn Sinh quả thực là bậc sáng khoái trong thiên ha vậy.

Họ trương cung rằng

Ra Hà là thế nào để đến tộc ở phía bắc Nguyên vì sao Mãn chúa ở phía tắc hoi sẽ đông, từ khi vào lên của Trung quốc, người trong nước thường dùng chữ « Hồ », để ám chỉ họ.

Bà Tăng Linh vì Lưu tai Chi đã xử đi hay là những tên xe bò yêu (chân các thanh binh) chính là nói giác Mãn Thanh vậy.

Tạo chuyện trên, mọi đều nói rằng: «Phương nước cả nạn Ngũ thông cùng như phương bắc có nạn hồ yêu». Vậy Ngũ thông đã làm cái gì? Ngũ thông toan là ngựa, dê, cầu lạc v.v... ém cái bọn Hồ giam, cho nó ở ngoài sông, cấm, không thể lấm cần, đem loạn dân giam.

Ở ! người đến thì đó, thực là sống trong « tai cảnh » *mất của mười đời con cháu, nếu chẳng bị bắt bu lưu Đồng* » ? Ý phương bắc người ta ghét hồ cao là đị tộc lắm hai nước đã đánh. thì ở phương Nam thì Ngũ hà (sông) hồ ngoài ta cảng cam thu Ngũ thông ; ở người Hán mà cũng lim bai đến qua thế ra !

KIM - SINH

Kim sinh, tên chữ là Vương tân, ở người Tô châu, mộ quan đặp bao ở Đô Hoài (1) trong vườn nhà một vị quan nọ. Phòng để tuy ít, nhưng cũng rất vạn rạp, nhỏ đến đem khoan thì bon tiêu đang đầy tớ đều tán đi cả, thành thử một mình trơ bóng, quanh quẩn lấy bóc hiu hiu.

Một đêm kia, gần hết canh hai, chợt có người ở gõ cửa, vội hỏi ai, có tiếng trả lời là anh Kim, tên giang quen quen như tiếng người trong quán, liền mở cửa bảo vào để ra là Vân ra thì chẳng không em không ngờ tới đây mà anh cũng không đam chưa chấp em nữa !

Sinh lại ngỡ là con gái hàng xóm đêm khuy lên, lại, sự như thế hai hoại cả phẩm hạnh, vội kinh cầu từ chối. Nàng sẽ đưa mắt liếc cho một cái. Sinh rụng rời bán phách, thì hồn điên đảo không tự chủ được nữa. Nó ít hết ? hỏi, bảo nên :

— Có Hà ơi ! con đi đây !

Nàng hết bàm nhưng lại mang theo rằng :

— Bà thì có đi ! Việc gì có phải tra tiu Vân vợi Hà xa mơ được. Nếu ở đây !

Nó tự gỡ khỏi, sang cười bảo Sinh :

— Vắng nhà được buồi... bên đem nó tự theo tôi đây. Ấy no ngày nghịch đến gọn cả tên cùng con ra ra cho anh biết.

Sinh rằng :

— Em sáo sa tế nhỉ nhỏng ý khiến anh càng là không khỏi anh tai bao !

Nàng nói :

— Lão rồi sẽ ? Cam đoan là không bao hoại phẩm hạnh anh đâu, khiến lo ngại !

Nàng lên giường trải cỏi đã trang sức, thay trên tay có chiếc xuyến vàng lấng bán thanh cổ nam hai hai mươi chân, tài đến đi mà ánh sáng tỏ rõ cả gian phòng Sinh càng ngẩn, vẫn không biết ra sao thế.

Xong việc rồi, nó ý tới gỡ cửa. Nàng trở dậy cầm chiếc xuyến cui lỗi, rồi đem cây um tam mà cho.

Từ đó, không tối nào là không tới. Cô lân nàng ra sẽ. Sinh thêm sau. Nàng hiểu, bảo cho kẻ anh sang đi hàm cây rậm ri đến chỗ bàn tay mình cũng không rõ. Sinh đành lòng trở về.

Một hôm Sinh đi Hà Bắc, đây quan nên bông bị đưa, gió thổi lua mười cơn. Sinh ngồi trên mình ngựa, phải lấy tay đỡ nón.

Khu qua sông, ngẫu trên chiếc thuyền nhỏ, gió lặt tơi nón, thổi sông tới đi. Đình chỉ nhìn thấy

Quo cảng chỉ thấy thiên hàn chỉ chiếc nón trôi lạ. Sông tết trên không rõ tức sơ sướng, nhưng vẫn tay ra đón lấy thì đây quai đã nói lu trơm tất Sinh lấy làm kỳ, kiu tức sẽ đã hỏi, đem cau chuyện thuật với nàng. Nàng không nói sao, chỉ sẽ mỉm cười. Sinh ngờ chưa nàng lấy trò đùa ky ?

— Em quả là người thần ! nói bảo thật cho biết đi ! Ít phiền hoài.

Nàng rằng :

— Tình lắm lắm ! Anh mà cứ dạy lo lắng mãi thì ít phiền hoài. Nếu anh cứ lo lắng mãi thì chẳng qua là nói lo lắng người yêu, sao dám ám chỉ của em hay !

Sinh hết sức nan nỉ, nàng giấu chu. Nàng nghĩ ngợi rồi nói :

— Việc đó không khó gì, nhưng phải nhân lúc hàn lâm mà ra. Nếu nhân lúc nó là hàng xóm là trong nhà, thì nó sẽ tiết đồng cảm tên nhà anh. thì đó có ơn nó được sống Tây giang cũng không gì trên hết nhau nhau !

Sinh hết tình cả khu sẽ. Nàng hứa.

— Sẽ nghĩ cách lâm ngay.

Đêm sau nàng tới bảo rằng :

— Em đã sai nó tự vuốt Nam mặt chuyển. Chỉ a nó tự yêu đuổi không thể tự nói bảo được !

Lại đêm sau nữa, hai người vừa đi nằm thì nó tỉ tê gọi cửa. Sinh vội tra đây mở cửa bảo vào. Nó bảo :

— Vì sao yêu không bắt nói nói, nói đánh phải chiếm nó đi đó ?

Nàng cười, hỏi tính đâu ? Thua rằng :

— Lúc bàn đầu, cái tưởng là ở tại nhà chăng. Tôi nói mới biết là không phải. Kịp khi tôi nói nhượt rồi đến lên đã trong lên ; bước sau thấy cả nàng đương ngồi dưới đưa tay kỳ như dương ngồi. Tôi bèn bắt lấy bẻ bẻ vào trong chiếc vỏ dày lắm. Lúc sau sau quay vào. Vân bước vào phòng, nó vẫn ta, nói : « Nơi lục chứa ngoài là ở đây ». « Nó chạm vào lắm ! Sao mà nó lại ở đây ? » Tôi vẫn vào. Tại giả vờ như đương mê man. Nó lại ghán chơn vào, cố gắng lên kinh hãi khi lên đến nơi. Sau cô bình thì ? ». Bà ý nó là trong mười cái của nó nó lâm ở đó đây

THỜI LUẬN

Chủ nhiệm kiêm Chủ bút LÊ VĂN TÂM

MỸ THÀNH CÔNG TRONG VIỆC PHÓNG HỎA TIỄN «SATURNE»

tiếp theo 3 trang 1

● HỎA TIỄN NẶNG 17 TẤN VÀ CÓ SỨC MẠNH 680 TẤN.

HOA-THỊNH ĐỐN (AFP)... Một hỏa tiễn mạnh nhất đã được khai hỏa tại trung tâm thí nghiệm Kennedy. Hỏa tiễn này sẽ đưa vào quỹ đạo đưa cầu một vệ tinh nặng 1 tấn chưa từng được thí nghiệm.

Cơ quan Quản trị Hàng không và Không gian chính thức loan tin vụ tinh « Saturne » đã vọt qui đạo.

Hoa Thịnh Đốn hoan hỉ

Tại Hoa Thịnh Đốn, người ta hoan hỉ việc đưa vào qui đạo một vệ tinh nặng 17 tấn và cho rằng việc ấy là một thành công hết sức lớn lao của ngành kỹ thuật Hoa Kỳ khiến cho thế đầu tới việc chinh phục mặt trăng.

BA LÊ (AFP) Hỏa tiễn «Saturne» mà Mỹ thí nghiệm thành công chiều nay ở Cap Kennedy là hỏa tiễn mạnh nhất được thí nghiệm trên thế giới, cần cự vào những vụ nổ lớ sau Nga về các hỏa tiễn của họ.

Thật vậy, sức thúc đẩy của hỏa tiễn «Saturne» lên tới 680 tấn, còn sức thúc đẩy của hỏa tiễn «Vostok» của Nga chỉ được 600 tấn thôi.

BỘ BIÊN TẬP THỜI LUẬN *Đang rào riết chuẩn bị :*

1 SỐ ĐẶC BIỆT

THỜI - LUẬN

TẾT - NIÊN

TRAN NGẬP BÀI XUÂN

★ Số in có hạn, các Đại lý cần đặt trước để tiện việc gởi báo.

★ Quý vị Công Thương Kỹ nghệ gia muốn đăng quảng cáo xin liên lạc trước với Tự Quản lý.

THỜI - LUẬN

TẾT - NIÊN

Bài vở phong phú, chọn lọc như 1 số báo Xuân.

NHẬT BÁO

THỜI LUẬN

XÃ LUẬN

(Tiếp theo trang 1)

thông phần [illegible] Vì lẽ đó đến sở Sài-thành cũng không đông đảo [illegible] Kiến Trúc Sư về kiểu Thư Viện Quốc-gia [illegible] không trường được rằng rất sau sẽ người đọc sách có thể lên nhiều như bây giờ.

Vậy Thư-Viện quốc-gia có chết hẳn, công không phải là [illegible] nhưng người đã kiến tạo ra nó. Vì nó đã được kiến tạo trong những trường hợp khắc khổ trường hợp kiến tạo. Trong chiến của nó, nó đã tàn đây đủ phần sự của nó. Nhưng ngày nay hoàn cảnh đã đổi thay, nó không còn đủ điều kiện để phụng sự nhu cầu của dân chúng nữa. Đúng cách nhìy hay cách khác, chúng ta phải tìm phương kế giúp người văn đọc « Thư-Viện quốc gia », để [illegible] nó [illegible] người tiêu học.

Cách [illegible] Thư-Viện Quốc gia ở [illegible] mới bắt kịp [illegible] Thời Luận đề nghị với Chánh quyền cho lấy cơ sở của Tự Bảo Bình đang để mở mang Thư Viện như vậy chỉ tốn ít tiền của công quỹ.

THỜI LUẬN

SAIGON - LỤC TỈNH

Trung tướng Đỗ trường giúp cho kỹ Nhi viện 32000đ

SAIGON (T.Q.)— Người tin có Thân quyền cho biết : Nhân dịp tết Nguyên đán Giáp Thìn, Trung Tướng Đỗ Trường Sanglớp là số lợi là 32.000 đồng để giúp cho các kỹ Nhi Viện, Vườn Chuối, Khánh Hội Dục Anh, viện dưỡng lão Thị Nghỉ v.v. Để tỏ chức cây mua xuân cho các Lão Nhân và các Nhi.

Hiện số bao 32.000 đồng được nhân viên Hữu Trách chuyển cho các cơ quan Lão Nhân và các Nhi. (T.Q.)

Dịch tả bạo phát ở Cần Thơ

PHÔNG DINH.— Trong tuần lễ nay, bịnh dịch tả trần lan đến tỉnh Cần Thơ, nên có nhiều người bị thổ tả, phần đông các nạn nhân ở nhà tự điều trị. Chỉ có 1 số người bịnh nặng trầm trọng được thân nhân cho đến bịnh viện xin cứu cấp. Trong số có gần 100 người được cứu khỏi và có trên 10 hạn nhân bị thiệt mạng, phần nhiều là các em nhỏ từ 3 đến 8 tuổi.

Hội Phật giáo Thái Lan tặng Phật giáo V.N 199-600đ

SAIGON (VTX).— Hội Phật giáo Thái Lan vừa rồi đã gởi, qua đường lối ngoại giao, số tiền 199.600đ VN (36.926,30 ticaus) tặng Ủy-Ban Liên phái Phật giáo Việt Nam.

Phật giáo đồ Thái lan đã quyên được số tiền nói trên trong lúc phái giáo đồ Việt Nam tranh đấu chống chánh quyền Ngô đình Diệm. Những mái đến lúc Phái đoàn Việt sang viếng Thái lan kết đầu tháng này mới có dịp trao số tiền đó.

SINH VIÊN HỌC SINH TỔ CHỨC Chương - Trình «Xuân Chiến sĩ»

SAIGON (VTX).— Sau những ngày nghỉ đông, chiến binh sinh viên, học sinh thủ đô đã thành lập một Ban Tổ chức Chương trình X. CS để đem lời thăm hỏi và qua Tết của đồng bào các giáo điểm các Chiến sĩ Công hòa đang chiến đấu chống Cộng sản tiêu trước.

Đặc thù biện phương trình sinh, sinh viên, học sinh tham gia Ban Tổ Chức sẽ lực quyên tiền và thực vật làm hành vi quà tặng với các thực phẩm đặc thù biện nhằm đem lại, tổ chức những phái đoàn sinh viên, học sinh đi tặng các ấp chiến sĩ. Tất cả phái đoàn ban đầu gồm 1 số đông sinh viên học sinh phụ trách văn nghệ để giúp vui. Một chiến dịch nhỏ thu gom thiếp chúc Tết các chiến sĩ cũng được phát động từ 20/1, không riêng ở Saigon mà cả nhân viên, học sinh ở Huế, Đà Lạt và các tỉnh, để tỏ tình quân dân thân thiết.

tiếp theo 12 trang 1

Theo một nguồn tin chính đáng Trần văn Khiêm, em trai Trần lệ Xuân, đương tuyệt thực ở Trung tâm C.A. thăm viếng đã đổi được phép thân nhân Trần lệ Xuân.

Khiêm đã bị bắt sau ngày Cách mạng 1-11-63. Trong ba ngày vừa qua, Khiêm sống ở Trung tâm Thẩm vấn đã nhà thương bởi sức khỏe của bản bị suy nhược vì tuyệt thực. Bà Trần v. Chương, người quan sát viên của V.N. ở Liên Hiệp Quốc, là bà thân sinh hàn lại thăm bà hàng ngày và vận động cho hàn được xuất ngoại. Chánh phủ nói ông chấp thuận.

Chị ruột của Khiêm, Bà cả vân Ngọ đình Nhu hiện đương sống ở Pháp mới được đưc lưu vong. Trước ngày cách mạng Khiêm và đàn biện Quốc Hội, là có một chức vụ không chánh thức trong một vụ của Nhu Bà Trần văn Chương đã khước từ không bình luận gì về những dự định của con trai bà đó.

THỜI LUẬN

(Xem tiếp số 14 trang 1)

tiếp theo 12 trang 1

đã năm quyền kiểm soát chính phủ vào tháng 11 qua trong một cuộc đảo chánh lật đổ chế độ Ngô đình Diệm.

Ông Bộ trưởng Quốc phòng nhắc lại rằng « tình trạng lộn xộn và bất bình » đã diễn ra sau cuộc đảo chính và hội đồng quân nhân phải giải xác hai trường nhiệm vụ tính quân sự và chính trị.

Ông Mac Namara nói rằng sự chủ ý các hội đồng quân nhân bị phản chống giữa chiến sự và những vấn đề kinh tế quốc gia cũng nhiều nhiệm vụ khác. Do đó Việt cộng đã tăng gia những cuộc tấn công từ mùa đông bằng mà phân lớn, theo ông Mac Namara, đã bị đặt dưới sự kiểm soát của Cộng sản từ những năm đầu thời gian 1940 đến 1950. Ông MacNamara nói tiếp Cộng sản đã đạt được nhiều thắng lợi trong hai tháng 11 và 12.

Ông cho biết rằng tuy nhiên, hay giờ nhà binh đã nhận ra Việt Nam đã có những ai quyền để điều khiển cuộc chiến đấu chống Cộng sản và đã có sự cải thiện rõ rệt trong tình hình».

Những lời tình luận trong cuộc họp báo sau đó MacNamara đã thông sau một phái tính về tình hình VN mà đang đệ trình Quốc hội vào ngày 27 tháng giêng. Lúc đó ông nói y rằng Hoa kỳ vững vơi vững bộ tuyệt đối của chúng ta, tân chính phủ « có thể nắm vững tình hình » và cuối cùng được trở được cuộc phiêu lưu.

Ông tuyên bố trước ký ban quan vụ của Hạ nghị viện rằng « mua năng rất số đem lại cho Trung cộng cái bản vững chắc đối chế lớn phản đối sáp » Mà ông thêm « sự vững của chế một chính phủ độc lập ở Miền Nam Việt Nam rất quan trọng giúp nên an ninh của toàn cầu vùng Đông Nam Á và Thế giới Tự do nên tôi có thể cho rằng không có cách nào khác hơn là ấn hành những biện pháp cần thiết trong khả năng của chúng ta để ngăn ngừa một cuộc chiến thắng của Cộng sản.

« Chúng ta phải chứng tỏ rằng cuộc xâm lăng của Cộng sản sẽ thất bại sự phá hoại, và chắc chắn sẽ thất bại như nó đã thất bại trước nữa ».

Trong cuộc họp báo ông MacNamara đã khen ngợi Đại tướng Harkins, chỉ huy trưởng chương trình viện trợ quân sự Hoa kỳ ở V.N. Ông nói rằng là một người « rất ngoạn mục » tướng Harkins, ông không có ý thiên chủ người thay thế tướng Harkins sẽ thay cho việc tên tức bão chỉ đã phóng đại. Ông nói « Tôi nghĩ rằng tướng Harkins đã thực hiện một công cuộc lớn lao và đã thành công trong những điều kiện khó khăn.

Ông nhắn rõ rằng tướng Harkins đã phục vụ gần 2 năm ở V.N. — như vậy là quá hạn một năm theo nhiệm vụ luân phiên thường lệ.

tiếp theo 5 trang 1

duy Giáo đã thay mặt cho 12 thương phế binh Cao Đài là Cao đẳng Hoàng văn Tuấn, Phan văn Mậu, Nguyễn Minh Minh, Phan văn Cẩn... đến đón chân nhà cầm giữ Nguyễn thanh Phương. Chủ tịch Ủy ban Thống nhất Cao Đài và Liên minh ở số 113 đường Yên Đỗ (Saigon). Ông Trần duy Giao thay mặt cho 12 thương phế binh Cao Đài, cho biết rằng nhà nghĩa trang Quốc gia Phương đang ở hiện nay là cơ nhà dành riêng cho các binh sĩ Cao Đài và thương phế binh. (LP)

tiếp theo 1 trang 1

ngày 29-1-64, Đại tá Quân đốc Trung tâm Cải huấn Phú Lợi đã đến chủ tọa buổi lễ phóng thích cho 467 anh em tù cải huấn Phú Lợi, thuộc ở Trung tâm Phú lợi và Bình Dương Tại Trung tâm Phú lợi, Người ta người ta cho thấy sự hiện diện Thiếu Tá Tỉnh Trưởng Bình Dương, Đại ủy Tỉnh trưởng Nội An, quý ông Trưởng Ty chủ sở trong tỉnh tới dự buổi lễ này.

Trước khi ra về anh chị em cam kết không chính quyền tại đây trao cho 1034 lần lộ phí và 1 gói quà tặng phẩm. (Q.B)

XUÂN GIÁP-THÌN

MIỄN NAM CÓ GÌ LẠ : Mùng Xuân Đi Lạc Đồ Cửu chu quốc thái dân an Mùng Xuân hoan hỷ VUI XUÂN trong trí thanh nhã nào hàng trên đàn PHẬT GIÁO đi kiếu mỹ thuật do

Hằng CẦU THỊNH

66/10 đường Huỳnh thúc Kháng SAIGON

Tổng phát hành toàn cõi VNCH. Cần Đại lý ở các tỉnh miền Trung Việt.

SAIGON

Thành lập cơ quan Điện lực V.N.

SAIGON (VTX)— Kể từ nay, V.N. có một cơ quan điện lực phụ trách về sản xuất và phân phối điện lực toàn quốc được thiết lập do sắc lịnh ngày 26-1-64 của Thủ tướng Chánh phủ.

Cơ quan « Điện lực Việt Nam » có nhiệm vụ quản trị các công việc, cơ cấu nhân viên, tài sản của các cơ quan :

— Quốc gia Trung tâ Điện lực cuộc tư quan quản trị, thương trình xây cất nhà máy Nhiệt điện Thủ đức.

— Cơ quan quản trị chương trình Danhim.

— Cơ quan khai thác hệ thống thủy điện Danhim.

— Nha Nghiên cứu dự án.

sản những cơ quan hoạt động nghiệp vụ điện lực hiện thuộc quyền sở hữu của Chánh phủ sẽ được giao phó sau này.

tiếp theo 9 trang 1

Tổng nha Thuế vụ phúc đáp vấn thư số 35/NN/KTV, ngày 7-1-64. Nội dung vấn thư trên như sau :

— Thuế Lợi tức và Tăng hoạt lợi tức đã giải xấu từ trước, nhất là từ năm 1963 tới phải trong thấu không thể bắt bỏ được. Từ năm 1964 trở về sau Tổng Nha thương Vụ sẽ cố sức.

Toàn thể hưởng về Tổng Trưởng Tài Chính

Mặc dầu đã lâu không thể bỏ 2 các thuế trên, nhưng theo chế độ hồi riêng của những tổ hiện toàn thể hay hàng bỏ đã cho Bộ thành đang hưởng về Bộ tài Chánh để đặt hy vọng sau vụ khoan hồng của ông Tổng Trưởng.

Trong vấn thư số 10-VP-63-B gởi lên Tổng Trưởng Bộ Tài Chánh, trong đó bạn hàng bỏ cho Bộ thành đã trình bày mọi khó khăn. Bỏ hẳn bộ lợi đoạt chế độ, nếu cho đến nay ! sẽ đóng bị sự nghiệp.

Dưới chế độ cũ, toàn thể giới Tiểu thương đã rơi vào giai đoạn và cùng đến tế, và giới Tiểu thương đã được ông cựu Bộ trưởng Nguyễn Lương đã đặt nhiều thuế lợi tức tiền hàng khác 1958/57, 1959/58, 1960/59.

Do đó dưới luồng gió mới Cách mạng toàn thể đã đặt nguyện vọng và tin tưởng và biến của ông Tổng Trưởng Tài chính. Không có đang đem đến mọi biến chuyển.

Số không có khan hiếm tư

SAIGON.— Mấy lần gần đây, số tư gạo các hàng người ta thấy đã có phần khan hiếm, do đó số công nhân các xưởng lớn không có việc làm.

Người tin chính xác Kinh tế cho biết : Vào kỳ đệ nhất lục cạ ngày 31 tới đây Bộ kinh tế sẽ cho xuất khẩu an toàn 160 tấn tư gạo Quốc phòng sẽ không giao gạo Tổ hợp hàng dệt v.v... sự phân phối và bỏ sự an chia phân điều do cơ quan Nha Công kỹ nghệ thương mại.

Ngoài ra theo gần tiêu thụ vì số cho biết, hiện nay vì nhiều trở ngại, như việc lưu thông từ các nơi về thì đó đã xảy ra thiếu hụt hàng bởi chiến tranh nên việc xuất vài số đã giảm đi hết gần 1/2.

Cấm nhập cảng

SAIGON — (T.Q) Bộ kinh tế vừa ra thông cáo số 469, NG/TNC Nội dung như sau :

— Do quyết nghị của B.Trưởng Kinh tế cần duy trì phần lớn (Produits d'entretien) kể từ đây tạm ngưng cấm nhập cảng các loại sau đây, trong 1 thời gian là 6 tháng kể từ 1/tháng 1-64.

— Kem đánh giày (cirage)

— Dầu dành bóng đồ mộc (Bi-lan pour meubles)

— Tây mực (Corrector). (T.Q)

tiếp theo 6 trang 1

thâu đánh trong thương, được sẽ nhà binh đưa vào bệnh viện xóm Chiếu bằng bè. Trong lúc mê man, anh Xích bị tên Hấp cưỡp giây chứng thương của Bác sĩ thì tên con hàm nếu Xích thừa gần tên Cả bọn thì sẽ bị hàn cầm không cho làm an tại hiện tàu nay nữa.

Nhưng, cả người lên các nhà chức trách sở tại, Nội vụ đang điều tra. (V.T.)

Vụ Vinatexco hòa giải tại

SAIGON.— Ở T.Q Bửu, chủ tịch TLĐLC đã tới hàng đệ Vina texco gặp BGĐ sau mấy buổi gặp gỡ ký, vào chiều ngày 29 1.64 BC Đ hàng đệ Vinatexco đã đồng ý tiếp tục mở lại cuộc hòa giải với BGĐ công nhân nhưng phải, được TLĐ bảo đảm.— Cũng vào buổi chiều này, đại diện công nhân có cho biết đã đã tích biểu bỏ 1 bản tuyên tín nhiệm Ban thự ủy cũ, với thành phần cho lại. Buổi hòa giải được định lúc 8 giờ sáng ngày 30-1-64 tại bộ LĐ (VT).

Ngư phủ Mũi Né sẽ định cũng ?

PHAN THIẾT.— Như tin đã loan, bốn vêu quan trên 500 năng nhân ngư phủ Mũi Né Cộng Hòa Long (Bình Thuận) đã đồng tình phản đối việc 60 chủ nhân gian chuyên tự ý lập nhà Bắc cuối cùng ngư nghiệp bước giới này ký kết nhiều bức lợi ngư dân.

Để sáng tỏ vấn đề và đòng bảo quyền lợi đôi bên, lần thứ hai vào ngày 28-1-64 chính quyền Hải long đã triệu tập cuộc họp tại Hội trường Quận ở tại, với sự tham gia của quý vị Ty Sở trưởng liên hệ. Ông Trần v Khuyên Chủ tịch LBCN ngư nghiệp VN và đại diện 2 giới chủ đã thay.

Kết quả, giới chủ nhân phe chuyên tự đã nhận mọi cách, không tha trong bản khế ước ban đầu Hội ngư nghiệp của bộ Kinh tế ban hành hồi 1956. Do đó cuộc hòa giải đã bị bế tắc và 1 cuộc hội nghị đặt biệt sẽ được khai diễn nay mai tại tỉnh Ty Phan thiết để giải quyết đết khoát tình trạng nây của công nhân ngư phủ mũi Né bão trách cuộc đình công trong năm kiến 1964.

GIÓ CUỐN BỒN PHƯƠNG

(Tiếp theo trang 2)

nhà nhe 200 người, 800 cuốn sách chúng ta chỉ lấy bớt đi một nửa thì là 400 cuốn sách. Với 400 cuốn sách đầy mỗi cuốn bằng một quyển từ điển, đã chứ có thưa, có lớn, chúng ta cũng phải thấy là một công trình đáng kể. Và chúng ta cũng có thể tiên đoán được thời gian, ngày mà vấn đề chuyển ngữ ở Đại học có thể bắt đầu.

Ngoài ra, Bộ Quốc gia giáo dục nên lập một bảng danh sách những sách đáng dịch, định giá tiền dịch mỗi trang là bao nhiêu, cho tất cả mọi người ai cũng có quyền tham dự vào việc dịch sách, không làm trở tư tài, không ăn tay ăn chân vào công cuộc ấn loát. Chúng ta có thể mời một số những vị công chức đã về hưu dinh lưu vào công cuộc dịch thuật, để làm thêm một việc gì hữu ích cho xã hội, ghi thêm tên tuổi với đời sau, trong lúc tuổi già bóng hoàng.

Thêm vào đấy, chúng ta cần một số cán bộ sinh viên đại học ngoại quốc thành tài trở về. Chúng ta không nên đòi hỏi họ như Luật sư Vũ văn Huyền là bắt họ muốn phụng sự quốc gia phải trải qua một kỳ thi tiếng Việt. Như thế tự đi của họ có thể bị sức động, và họ cứ ở lỳ ngoại quốc để sống một đời sống thường đúng hơn. Chúng ta phải đòi hỏi ở họ một việc khác, chúng ta đòi hỏi một công việc đáng với nguyện vọng họ, một tính thần phục vụ giảng sơn.

Chúng ta hãy đặt một công - lý, ai muốn có địa vị cao, sau khi đã học ở ngoại quốc về, phải trình bày sự học của mình trong sách đề tài, hoặc là dịch thuật, hoặc là sáng tác. Một giáo sư đại học đã bằng cấp cao đến đâu, không có soạn phẩm văn học trình bày không thể để cho ngồi một ghế giáo sư được.

Chúng ta không thể chấp thuận cho một giáo sư văn khoa, không biết nói tiếng Việt, mà chỉ luôn mồm đáng

(XEM TIẾP TRANG 3)

tiếp theo 4 trang 1

cũng ấp ủ con số trên.

Trả lời câu hỏi về hoạt 13/62, ông Bộ trưởng cho biết sẽ hay bỏ luật đó, và sẽ thu thuế theo chế độ thuế khoán cũ. Tơn các hóa-vận sau ở Cholon nap thuế ít hơn Saigon trong khu ở Cholon có nhiều cơ sở thương mại kỹ nghệ hơn, như vậy có phải cơ sở trên vẫn lậu thuế, không ? Ông Bộ trưởng trả lời đáp : «Cơ là cơ sở trên và lậu thuế những không kiểm xét vì người Hoa kiều đã có nhập Việt tịch cũng Cơ lan sẽ xách bỏ toàn thể luật lệ bất lãm. Biện pháp của bộ đưa ra phải có thể là đánh thuế khoán nhưng chỉ là một biện pháp nhất thời.

Trả lời về câu cu phải các thứ thuế đều tăng không. thì chỉ có một một thuế hiện nay tăng thôi, và mục đích tăng thuế là tìm tài chánh cho quốc gia. Bộ Tài chánh và Bộ kinh tế đã tính hàng năm thu được 500 triệu trên các hàng xa xỉ.

Hỏi về ngân sách đầu tư năm 64 thì sự dự trù là 1 tỷ 600 triệu năm nay năm 63, 1100 triệu, năm 62, 400 triệu — và việc chuyển ngân cho đủ học sinh ông cho biết không số lượng khác hiện, các năm trước, mỗi năm chính phủ mất 4 triệu ngoại tệ về việc chuyển ngân sáy. Còn biện pháp chặn việc bán tiền V. N tại Hồng Kông thì tất kho, tuy nhiên, bộ công đã gặp ông kinh vụ Hồng Kông để khép Giúp đỡ về việc này.

Người tin chính xác Bộ trưởng tài chánh đươt lớn, ông Bộ trưởng kinh tế giải đáp 13 câu hỏi của ô. Chủ tịch Ủy ban KT, TC — Ông cho biết trước vì bị mất Quốc phòng nên số không giảm đặc một số cần bớt, trong này có cả ông bỏ vì việc xuất cảng gạo và cao su, vì vấn đề này có phần quan trọng lớn lao, nên không có sự làm phẩm. Vấn đề ngân hàng tư cũng được ông giải đáp thích đáng và ông cho biết sẽ có 1 quy chế vơi các ngân hàng tư nay.

Sau đó chuyện thu tiền có kinh tích của chế độ cũ, ông cho biết là con 1 thời gian lâu nữa, nhân dịp này mọi nhân sĩ đã nghi thiết lập đông bạc ngân, nhưng đáp là chưa có thể được.

Tiếp theo là các câu hỏi của các Nhân sĩ. Có câu hỏi của ông Trần văn Tuyên đang thư ký : « Quốc gia V.N nợ bao nhiêu ? » ông bộ Trưởng tài chánh cho nhớ : « 22 tỷ bạc V.N » Gạo và than cũ lên giá không ? ông Bộ Trưởng K.T cho biết : Gạo không lên, nhưng chỉ có than Cà mau lên giá, vì vùng 4 Chiến Thuật thiếu xăng nhân. Riêng vì ông Thống đốc Ngân hàng trả lời thêm : nhân vì cho hay : Đồng bạc V.N. không bị phá giá » « V.N có tới 175 triệu Mỹ Kim ngoại tệ ».

Buổi họp Chấm dứt bắt 19h35.

Thời - Luận

LÀ CƠ QUAN TRANH ĐẤU CỦA DÂN CHÚNG

ĐÃ XUẤT BẢN :

LIÊN HOA ĐẶC BIỆT Thống - Nhứt

Có những bài :

— Đường chống ta đi Liên Hoa — Phật giáo và chính trị Thích Thiện Chiếu

— Nhân duyên Tình Thầy

— Cuộc vận động Phật giáo V.N. Thích Trí Quang

— Cây hành là cũng sanh Tuệ Mai

— Tiểu thương chợ Đông ba rồi 5 nguyện vọng Phật giáo Cư sĩ Tâm Hoan

— Trà đạo ở Nhật Thích Minh Kiến

Và trên 20 bài khác cùng những tranh lịch sử nhiều tác phẩm Phật tự trong nước ngoài nước.

Tòa soạn Liên Hoa Nguyễn Sơn 66, Chi Lăng, Huế

1-2-64

★ **Tất cả những ai lưu tâm đến thời cuộc, đến vận mạng của đất nước và của chính mình :**

Hãy đón đọc nhựt báo :

TIẾN - HÓA

Do ĐOÀN DŨNG chủ trương

● *ĐỨNG HẲN VỀ PHÍA NGƯỜI DÂN THẤP CỔ BÉ MIỆNG !*

● *ĐẬT THẲNG VỚI CHÁNH PHỦ L.T. NG-NGỌC-THƠ VỀ NHỮNG VẤN ĐỀ SỐNG CHẾT CỦA TẤT CẢ CHÚNG TA !*

● *CƯƠNG QUYẾT TRANH ĐẤU, KHÔNG SỢ CƯỜNG QUYỀN, KHÔNG SỢ MẾCH LÒNG, KHÔNG SỢ ĐÀN ÁP...*

Hãy dùng dầu :

NHI-THIÊN-ĐƯỜNG

47 Triệu quang Phục — Chợ-lớn

MỘT THẾ KỶ NỔI TIẾNG TẠI BẮC VIỆT

Lạp Xưởng : **ĐÔNG-HƯNG-VIÊN**

(tức ESCALIER-D'OR-HANOI cũ)

số, Phan Châu Trinh cầnTây:chợ Bến Thành S.G.

LẠP XƯỞNG ướp rượu Mai-Quế-Lộ...Hương vị Thơm ngon Đặc Biệt. Quà biếu Tết, Lịch sự, Thiết thực và Trang Nhã Nhất. Quý khách sành ăn chỉ dùng Lạp Xưởng ĐÔNG HƯNG VIÊN.

Hiệu kính thuốc KÍNH TIÊN

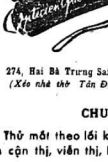

do sự điều khiển của Quang học gia chuyên nghiệp tốt nghiệp trường Quốc Gia Quang học Pháp Quốc.

274, Hai Bà Trưng Saigon (*Xéo nhà thờ Tân Định*)

CHUYÊN MÔN

Thử mắt theo lối khoa học và bán đủ các loại kính cận thị, viễn thị, loạn thị và kính lọc mặt trời.

In tại nhà In riêng THỜI LUẬN

Quản nhiệm : Bà NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

Từ Nhà Kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)